

Biblioteka Jagiellońska.

I. a 16.

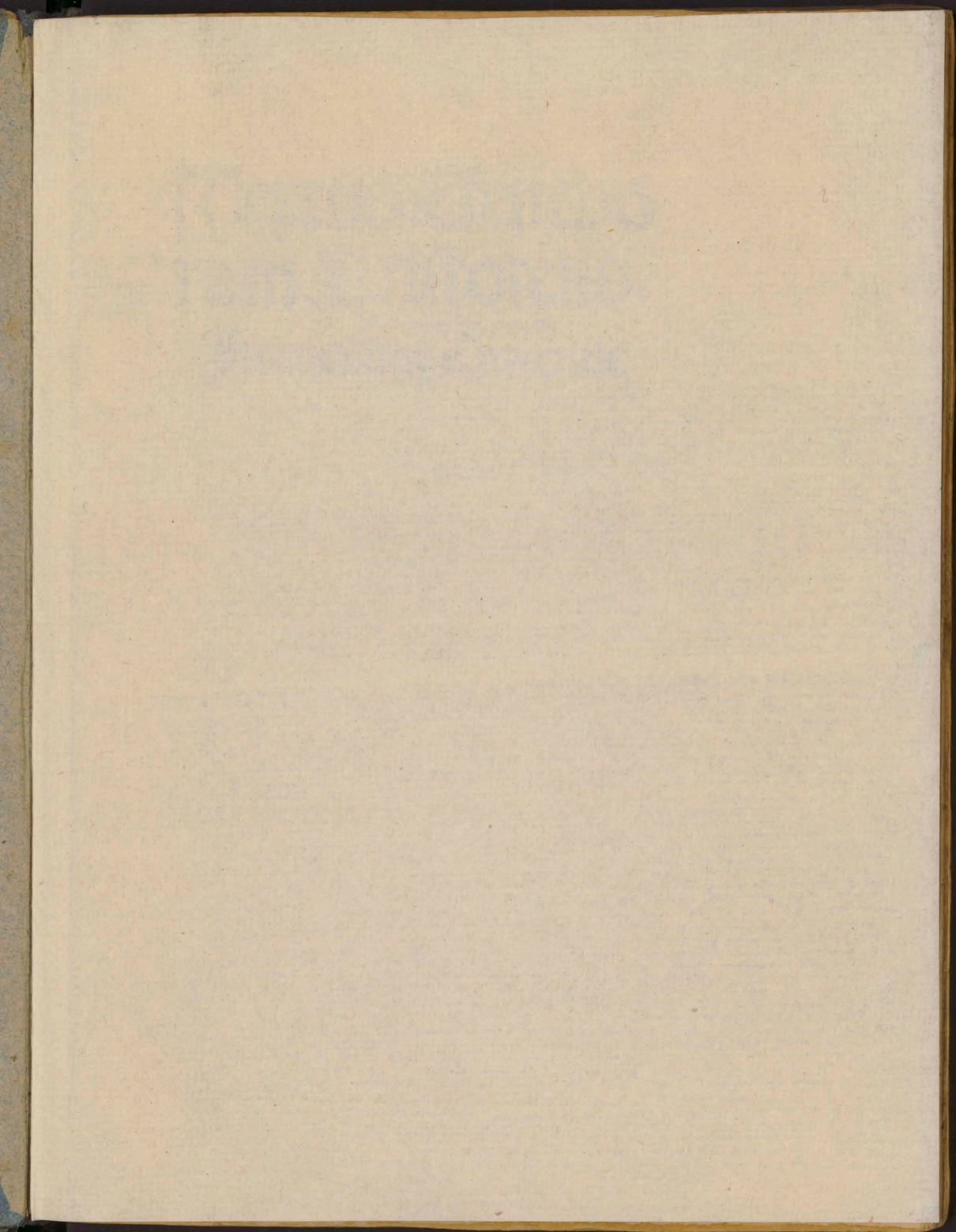
I.A. 16.

4075
CIMELIA

VIII 39

W. II. 78e

30
 40
 50
 60
 70
 80
 90
 100
 110
 120
 130
 140
 150
 160
 170
 180
 190
 200
 210
 220
 230
 240
 250
 260
 270
 280
 290
 300
 310
 320
 330
 340
 350
 360
 370
 380
 390
 400
 410
 420
 430
 440
 450
 460
 470
 480
 490
 500
 510
 520
 530
 540
 550
 560
 570
 580
 590
 600
 610
 620
 630
 640
 650
 660
 670
 680
 690
 700
 710
 720
 730
 740
 750
 760
 770
 780
 790
 800
 810
 820
 830
 840
 850
 860
 870
 880
 890
 900
 910
 920
 930
 940
 950
 960
 970
 980
 990
 1000

207 9/10
 208 9/10
 209 9/10
 210 9/10
 211 9/10
 212 9/10
 213 9/10
 214 9/10
 215 9/10
 216 9/10
 217 9/10
 218 9/10
 219 9/10
 220 9/10
 221 9/10
 222 9/10
 223 9/10
 224 9/10
 225 9/10
 226 9/10
 227 9/10
 228 9/10
 229 9/10
 230 9/10
 231 9/10
 232 9/10
 233 9/10
 234 9/10
 235 9/10
 236 9/10
 237 9/10
 238 9/10
 239 9/10
 240 9/10
 241 9/10
 242 9/10
 243 9/10
 244 9/10
 245 9/10
 246 9/10
 247 9/10
 248 9/10
 249 9/10
 250 9/10
 251 9/10
 252 9/10
 253 9/10
 254 9/10
 255 9/10
 256 9/10
 257 9/10
 258 9/10
 259 9/10
 260 9/10
 261 9/10
 262 9/10
 263 9/10
 264 9/10
 265 9/10
 266 9/10
 267 9/10
 268 9/10
 269 9/10
 270 9/10
 271 9/10
 272 9/10
 273 9/10
 274 9/10
 275 9/10
 276 9/10
 277 9/10
 278 9/10
 279 9/10
 280 9/10
 281 9/10
 282 9/10
 283 9/10
 284 9/10
 285 9/10
 286 9/10
 287 9/10
 288 9/10
 289 9/10
 290 9/10
 291 9/10
 292 9/10
 293 9/10
 294 9/10
 295 9/10
 296 9/10
 297 9/10
 298 9/10
 299 9/10
 300 9/10

Impressum Cracouie

[illegible]

Cim. Gu. 4075

Liber primus Sophisticorum elenchorum
id est syllogismorum apparenter redarguti-
uorum: feliciter incipit.

**Tractatus primus est de quibus uisum com-
munebus preambulis ad cognitionem Ele-
chi sophistici opportunis.**

**Capitulum primum de esse Elenchi sophisti-
ci disputationumque generibus.**

E sophistici autem elenchi et de his qui vident
elenchi: sunt autem paralogismi et non elenchi: vi-
cemus. Incipientes secundum naturam a primis.

¶ Pars. II. Quoniam ergo hi quidem sunt syllo-

gismi: alij autem cum non sint vident manifestum est. Nam quem-
admodum et in alijs hoc fit per quandam similitudinem: sic et in
orationibus se habet. Etenim habitum alij quidem bene ha-
bent: alij autem vident tribualiter instantes et fingentes se. Et
alij quod est pulchri: propter decorum: alij autem vident componentes se
Et in inanimatis quoque similiter: nam et horum hec quidem ar-
gentea: illa vero aurea sunt vere: alia autem non sunt quidem
videntur autem secundum sensum: ut lithargyrea quidem et stanea ar-
gentea: aurichalcea vero et felle tincta aurea. Eodem autem
modo et syllogismus et elenchus: hic quidem est: ille vero non
est. Videtur autem propter imperitiam: nam imperiti velut

Handwritten marginal notes in a cursive script, likely a commentary on the main text.

Handwritten marginal notes in a cursive script, likely a commentary on the main text.

Handwritten marginal notes in a cursive script, likely a commentary on the main text.

Handwritten marginal notes in a cursive script, likely a commentary on the main text.

Handwritten marginal notes in a cursive script, likely a commentary on the main text.

longe distantes speculantur. Nam syllogismus quidem ex quibusdam positus est: ut dicatur diuersum quod ex necessitate ab his que posita sunt: Elenchus autem est syllogismus cum contradictione conclusionis. Illi vero hoc quidem non faciunt. Evidens autem ob multas causas: quorum unus locus apertissimus est et publicissimus per nomina. Nam quoniam non est res ipsas ferentes disputare: sed nominibus per rebus utimur notis: et quod accidit in nominibus: in rebus quoque arbitramur accidere: velut in communis rationantibus. Hoc autem non est simile: nam nomina quidem finita sunt et orationum multitudo: res vero numero infinite. Necesse est igitur plura eandem orationem et nomen unum significare. Quoniam admodum ergo illi qui non sunt prompti ferre numeros a scientibus expelluntur, eodem modo et in orationibus qui nominum virtutis sunt ignari paralogizantur et ipsi disputantes et alios audientes. Ob hanc ergo causam et que dicende sunt est et syllogismus et elenchus apparens non existens autem. Quoniam autem est quibusdam magis opere precium videri esse sapientes quam esse et non videri. Est enim sophistica apparens sapientia: non existens autem: et sophistica est copiosius ab apparente sapientia non autem existente. Palam autem

1. *Phyllanthus*
frutescens L.
 2. *Phyllanthus*
frutescens L.
 3. *Phyllanthus*
frutescens L.
 4. *Phyllanthus*
frutescens L.
 5. *Phyllanthus*
frutescens L.
 6. *Phyllanthus*
frutescens L.
 7. *Phyllanthus*
frutescens L.
 8. *Phyllanthus*
frutescens L.
 9. *Phyllanthus*
frutescens L.
 10. *Phyllanthus*
frutescens L.

[illegible]

五 四

et quod si
fuerit non pro
hoc quod sit
ex parte
tunc faciat
et hoc sunt
conclusiones
intra
tunc et pro
quod sunt boni
habitu et fi
no autem
propter ut
et tunc non
inducunt

Aristotelis

se do que ex his que videntur probabilia: non autem sunt: syllogizantur

Ergo de demonstratiuis quidem in analyticis dictum: de dialecticis vero et temptatiuis in alijs: de agonisticis autem et litigijs nunc dicemus.

Capitulum secundum: De generibus metharum

Primum ergo sumendum quod dicatur qui in disputationibus decertant et corripiantur. Sunt autem quinque hec numero: redargutio: fallum: inopinabile: soloecismus et quintum quod est facere nugari eum qui contra agit. Hoc autem est cogere idem frequenter dicere. Aut quod non sit sed quod videtur esse singulum eorum. Nam maxime volunt videri redarguentes. Secundum autem fallum aliquid monstrare. Tercium est ad hoc quod est propter opinionem ducere. Quartum vero soloecismus uti facere: hoc autem est facere secundum locutionem barbarizare et ex oratione ridentem. Ultimum autem frequenter dicere. Idem

Tractatus secundus est de locis sophisticis siue fallacijs secundum se.

Capitulum primum: de ipsis fallacijs in communi.

Liber primus

C

24

Aristotelis

nabatur quidem laborans et non laboras: sanus est autem
non laborans: sed laborans non nunc: sed prius. ¶ Secun-
dum autem amphibologiam sunt tales. Ellem me acci-
pere pugnantes. Et putasne quod quis scit hoc scit: nam et
scientem et scitum contingit ut scientem significare hac oratio-
ne. Et putas quod quis videt hoc videt: videt autem colūna: quare
columna videt. Et putas quod tu dicis hoc: tu dicis esse: di-
cis autem lapidē esse: tu ergo lapis dicis esse. Et putas est tacē-
tem dicere: duplex est enim tacere dicere: et hūc dicere tacetem
et que dicunt. Sunt autem tres modi sive equiuocationes et am-
phibologiam. Unus quidem quoniam orō vel nomē principaliter
plura significat: ut canis piscis. Alius autem quoniam soluti sumus sic
dicere. Tercius vero quoniam compositū plura fecit: separatim vero sim-
pliciter: ut scit seculū: nam utrunque si pertingit vnum quidem signi-
ficat et scire et seculū: ambo autem plura: aut seculū ipsum scientias
habere aut seculi aliū. Ergo equiuocatio et amphibologia
circa hos modos sunt. Pars II. Secundum compositiones
autem hominū: ut possibile est sedentē ambulare: et non scribentē
scribere: non enim idē significat si diuidēs quis dicat et compo-
nēs: quoniam possibile est sedentē ambulare: et non scribentē scribe

pgle est
circum hos modos sunt.
aut hm oi: vt possibile est
scribere: nō em idē signifi-
cā: qm possibile est sed en-

Elencorum Liber primus.

re: et hoc simplr: si q̄s em componat nō scribentem scribere:

significat qm̄ habet p̄tatem vt nō scribēs scribat: si quis autē
nō cōponat qm̄ habet p̄tatem qm̄ nō scribit vt scribat. Et di
scere nūc lras si quidē didicit quas scit. Amplius quod vnu

solum potest ferre plura potest ferre. ¶ Scdm diuisione xō
qñ quinq; sunt duo z tria et paria z imparia. Et mai⁹ et eq̃
le: tantū dē em̃ est maius z adhuc amplius. Nam eadē ora.

tio diuina & cōposita nō idē significare videbif. Ut ego po
 fui te seruū entē liber. *Ex quinquaginta viroz centū reliq̃t*
quidam fallaciae *que vocantur g̃f̃r̃m*
 diuus achilles. ¶ Scdm aut accentū in his quid ē que sunt
3078. f̃r̃m *ut f̃r̃m* *ut f̃r̃m*
 sine scriptura dialecticis nō est idoneū facere orationem: in
 scripturis aut et poematibus magis: Ut metuo logas per
 eunte noctes lydia dormis Et heu q̃a nā tati cinxerūt ethe

ra nimbi. Circa accentum ergo sunt hmōi. Pars. III.

Que aut scdm figurā dictōis sūt accidūt qū nō idem simili-
ter interpretat̃ vt masculinū femininū: vel femininū masculinū
vel quod inter hec ē alterz horz. Et rursus quale qntū: vī qn-
tum quale: vel faciens patiens. vī dispositū facere et alia vt
determinatū est prius. Est em qđ nō est eoz q sunt facere ve-
lut eoz que sunt facere quidem dictionē significare: vt vīcē

[illegible]

Elenchorum Liber primus.

placiter. Aut rursus qm qd ē n ē: si eor q sūt qd n ē: vt si n est
hō nō ē: n em idē ē nō eē simplr z nō eē qd: vidē at eo q pria
se i dōe z paz dnt eē qd z eē simplr: z n eē qd z n eē simplr.

Silt at z qd fm qd z simplr: vt si idus cū sit niger alb? ē. dē

tibus: alb? ē z n alb? ē: aut si ambo quo: qm siml? pria inerūt

eidē. Ihmōi autē in quibusdam qdē oīno slderare facile est

vt si sumēs ethyopem esse nigrum dentibus dicat quoniā al

bis: si ergo ibi albus quoniam niger z non niger putabitur

disputasse sophistice cum perfecit interrogationem. In q dilectore

busdam vero latet frequenter: in quibus quando quo dici

tur et simpliciter videtur sequi et in quibus nō: facile est con

slderare vtrum eorum proprie sit assignandum: sit autēz hu

ijsmodi in quibus similiter sunt opposita: videtur autē aut

ambo aut neutrum esse concedendum simpliciter predicari:

vt si dimidium quidem album: dimidium vero nigrum: v

trum album vel nigrum, ¶ Qui autem scdm q non deter

minatur quid syllogismus aut quid elenchus fm diminuti

onem sūt rationis. ¶ Rā elenchus est contradictio vni? z ei

bē: nō nois s rei z nois nō synonymi sed eiusdē ex his q ba

ta sūt ex necessitate: nō pnumerato qd erat i pncipio: fm idē

¶ Qui autem
scdm q non deter
minatur quid syllogismus
aut quid elenchus fm
diminutionem
rationis. ¶ Rā
elenchus est
contradictio
vni? z ei
bē: nō nois
s rei z nois
nō synonymi
sed eiusdē
ex his q
ba ta sūt
ex necessitate:
nō pnumerato
qd erat i
pncipio: fm
idē

Aristotelis

et ad idē: et si sit: et in eodē tpe. Eodē autē mō est: et mentiri d' ali
quo. Quidā autē omittentes aliqd ex his que dicta sunt vi-
dent arguere: vt qm̄ duplū idem et nō duplū: nam duo qui

dem vnius duplū: triū autē nō duplum. Aut si idē eiusdē du-
plum et nō duplū: sed nō scdm idē: nā scdm longitudinē du-
plum: scdm latitudinē nō duplum. Aut si idem eiusdē et fm̄

idē: sed nō si sit. Aut si si sit: sed non simul: quare est apparens
elenchus. Trahet autē aliquis hunc et in eos q' fm̄ dictionem
sunt. ¶ Qui autē in eo q' id qd in pncipio erat sumitur: siunc

quidem sic: et totidem modis quoties cōtingit: qd est in pnci-
pio petere: vident autē arguere eo q' nō possint inspicere qd
idem et quid diuersū. Pars. III. Qui xō scdm cōse-

quens est elenchus: eo q' putant pueri psequentiā: nam si cū
hoc est ex necessitate illud sit: et cū illud est putant et alterū
esse ex necessitate. Vbi et que circa opimōnē sunt ex sensu fal-

lacie sūt: sepe em̄ fel esse mel suspicati sunt: eo q' sequit' rube-
us color mel. Et qm̄ accidit terrā pluuiā madidā fieri et si sit
madida opinatur pluuisse: hoc autē nō est necessariū. Et in the-

toricis que fm̄ signa sunt demonstratiōes ex adiunctis sunt:
volentes em̄ oñdere de aliquo qm̄ adulter est qd adiunctū

Em̄ autem

Quinta pars capi-
tuli de fallaciis
et de pncipio
modos quos fallaci-
as dicuntur. Quia
fallacia est error
in ratione seu in
opinionem eiusdem
loci videtur autem

Em̄ vero

Secunda pars capi-
tuli de fallaciis
quod pncipio
fallacia est error
in ratione seu in
opinionem eiusdem
loci videtur autem
fallacia est error
in ratione seu in
opinionem eiusdem
loci videtur autem
fallacia est error
in ratione seu in
opinionem eiusdem
loci videtur autem

Elenchorum Liber Primus:

est accipiūt: vt qm̄ cōptus aut qm̄ in nocte videt̄ errabūd⁹:
pluribus at̄ hec qdē insunt: p̄dicatū x̄o nō inest. S̄iſt autem
z i syllogistis: vt mellissi: qm̄ infinitū est vniuersum: sumens
vniuersuz qd̄ ē ingenitū: nā ex nihilo nihil fieri: qd̄ aut factū
est ex principio fieri: si ergo nō factū est: principium non ha-
bet vniuersum: quare infinitū. Nō necesse est aut̄ hoc accide-
re: non enim si omne quod factum est principium habet: et
quicquid principiū habet factum est: velut si febris est calor
et calidum necesse est febrire. ¶ Qui vero scdm̄ non causas
vt causam: cū assumit quod non est causa velut propter il-
lud fiat redargutio. Accidit autem huiusmodi ad impossibi-
bile syllogismis: nam in his necessarium est interumere ex il-
lis que posita sunt si ergo enumeret̄ in necessariis interroga-
tionibus ad quod accidit impossibile: videbit̄ propter hoc
sepe fieri redargutio: vt quoniam nō est anima et vita idem
nam si generatio corruptioni est contrarium: et alicui corru-
ptioni erit quedam generatio p̄trarium: mors aut̄ corruptio
quedam et vite p̄trarium: quare vita generatio et viuē ge-
nerari: hoc aut̄ impossibile: non ergo idem anima z vita: nō
autem syllogizatum est: accidit enim et si non aliquis idem

Vnde qm̄ carum
p̄dicatū cōsequen-
tia d̄ videt̄ an
genitū s̄iſt a d̄
p̄dicatū ad d̄
et d̄ videt̄ an
et d̄ videt̄ an
et d̄ videt̄ an

¶ Qui vero
scdm̄ non causas
vt causam: cū
assumit quod
non est causa
velut propter
illud fiat
redargutio. Accidit
autem huiusmodi
ad impossibile
syllogismis: nam
in his necessarium
est interumere
ex illis que
posita sunt si
ergo enumeret̄
in necessariis
interrogationibus
ad quod accidit
impossibile: videbit̄
propter hoc
sepe fieri
redargutio: vt
quoniam nō
est anima et
vita idem
nam si
generatio
corruptioni
est contrarium:
et alicui
corruptioni
erit quedam
generatio
p̄trarium: mors
aut̄ corruptio
quedam et
vite p̄trarium:
quare vita
generatio et
viuē
generari:
hoc aut̄
impossibile:
non ergo
idem anima
z vita: nō
autem
syllogizatum
est: accidit
enim et si
non aliquis
idem

¶ Qui vero
scdm̄ non causas
vt causam: cū
assumit quod
non est causa
velut propter
illud fiat
redargutio. Accidit
autem huiusmodi
ad impossibile
syllogismis: nam
in his necessarium
est interumere
ex illis que
posita sunt si
ergo enumeret̄
in necessariis
interrogationibus
ad quod accidit
impossibile: videbit̄
propter hoc
sepe fieri
redargutio: vt
quoniam nō
est anima et
vita idem
nam si
generatio
corruptioni
est contrarium:
et alicui
corruptioni
erit quedam
generatio
p̄trarium: mors
aut̄ corruptio
quedam et
vite p̄trarium:
quare vita
generatio et
viuē
generari:
hoc aut̄
impossibile:
non ergo
idem anima
z vita: nō
autem
syllogizatum
est: accidit
enim et si
non aliquis
idem

Aristotelis.

esse dicat vitam et animam impossibile: sed solum contrariis
quidem vitam esse morti cum sit corruptio: corruptioni autē
generatio. Ergo insyllogizate simpliciter nō sunt hmōi ora
tiones: ad propositum autem insyllogizate. Et latet plerū
q; non minus quidem ipos interrogantes huiusmōi q; rñ
dentes. Ergo propter consequens ⁊ ppter nō causaz: vt cau
sam sunt argumentationis hmōi. ¶ Qui aut in eo q; plures
interrogationes vt vnā faciunt: quandoq; latet plures esse
et quasi vnus assignatur responsio vna. In aliquibus aut
est facile videre quoniam plures: et quoniam non banda re
sponsio vna: vt vtum terra sit mare an celum. In aliquib;
vero minus et quasi vna sit: aut concedūt in eo q; nō respon
dent ad interrogatū: aut redargui vident. Ut putas hic ⁊ hic
est hō qre dum aliquis percussit hunc et hunc: percutiet ho
minem sed non homines. Aut rursus quorum hec quidem
sunt bona: illa autem non bona: omnia aut bona aut non bo
na: vtrū enim dixerit aut elenchum aut falsum apparens vi
debitur facere: nam dicere eorū que non sunt bona aliquid
esse bonum: aut eorū que bona sunt non bonum falsum est.
¶ Quandoq; autem assumptis quibusdam elenchus fiet ve

Elenchorum

Liber Primus.

rus: vt si quis concedat similiter vnum et plura dici: vt alba
et nuda et ceca: nam si cecum est quod non habet visum natū
autem haberet ceca erunt que non habent visum nata au-
tem habere: quando igitur hoc quidem habet visum: illud
autem non habet: ambo erunt vel videntia vel ceca: quod ē
impossibile.

Tractatus tercius est: de reductione
omnium fallaciarum ad ignorantia elē-
chi: et de comparatione earum ad nos:
fm scilicet q nos habent fallere.

Capitulum primum: de reductōe di-
ctarum fallaciarum ad ignorantia elēchi

a Ut ergo sic diuidendum apparentes syllogismos
elenchos: aut omnes reducendum in elenchi ignora-
tia his qui hanc principium faciūt. Est em omnes resolvere
dictos modos in elenchi ignorantiam. Primum quidem si
immodificati fuerint: optz em ex his que posita sunt accide-
re conclusionem (vt dicatur ex necessitate: sed nō vt videat.

Pars. II. Deinde z scdm ptes diffinitionis: nam eoz que
sunt in dictione: hī quidem sunt secū dū duplex: vt equiuo.

Aristotelis

catio et oratio et similis figuratio: consuetum est enim omnia

ut hoc aliquid significare. Compositio autem et divisio et

accentus in eo quod non eadem oratio est et nomen differens: oportet

autem et hoc quemadmodum et rem eandem si debeat

et elenchus vel syllogismus fieri: ut si tunica non vestis syl-

logizetur sed tunica: nam si verum et illud: sed non syllogizatum

est: sed adhuc interrogatione indiget: quoniam idem si

significat ad eum qui interrogat quare. Pars. III. Qui

vero secundum accidens diffinito syllogismo manifesti fiunt: nam

eandem diffinitionem oportet syllogismi et elenchi fieri et

verum adiacere contradictionem: nam elenchus est syllogismus

contradictionis: si ergo non est syllogismus accidentis non

fit elenchus. Non enim si cum hoc sit: necesse est illud esse: hoc autem est

album: necesse est album esse per syllogismum. Neque si triangulus du-

obus rectis tres angulos equales habet: accidit autem ei figura

esse vel primum vel principium: quoniam figura vel primum vel principium

est hoc non enim in eo quod figura vel primum vel principium: sed in

eo quod triangulus demonstratio est: similiter autem et in alijs.

Quare si elenchus syllogismus quis non erit qui secundum acci-

dens fit elenchus: sed secundum hoc et artifices et omnes scientes ab

Compositio

Qui vero

Non enim

Elenchorum Liber primus.

Insciso arguunt: fm accidens em faciunt syllogismos contra
sapientes: qui vero nō pnt diuidere aut interrogati pcedit
aut cum nō dēt putant dedisse. Qui aut fm quid z simpliciter
qñ nō de eodem affirmatio vel negatio: nā fm quid albi
fm quid nō album negatio: simplr albi: simplr nō albū ne
gatio: si ergo fm quid dato esse albū vt simplr datum acci
pit nō facit elenchū. Videt aut eo q ignorat qd elenchus ē
Manifestissimi aut omniū q prius dicti sunt fm elenchi dis
tinctione: quare z nūcupati sunt scilicet fm rōnis omissione
fit phantasia. Et diuiditibus siccois in his omnibus pone
da est rationis diminutio. Qui dō in eo q sumit hoc quod
erat in pncipio et non causa vt causa ponit: manifesti sunt p
diffinitionem. Optet em pclusionē ex eo q hec sunt accide
re qd nō erat in nō causis. Et rursum nō pnumerato qd erat
in pncipio: qd nō habent qui sunt scdm petitionē eius qd est
in pncipio. Qui vero scdm pns ptes sunt accidentis: nā pse
quens accidit. Differt aut ab accidente: qñ accidens quid es
est in vno solo sumere. vt idē esse rubeum z mel z albū z cy
gnū. Qui aut fm psequens semp in pluribus: nam que vni
z eidē sunt eadē z sibi inuicē pbam^o esse eadē: ppter qd fit fm.

Etiam in fine pte
respondet et dicit
quare ostendit
paralogismum

Am. autem
Respondet ad
tauram. et dicit
paralogismum
quod ad
de pte rōnis
in pte rōnis
vt dicitur in
exemplis ad
quod dicitur
exemplis ad
quod dicitur

manifestissimi
Respondet ad
tauram. et dicit
paralogismum
quod ad
de pte rōnis
in pte rōnis
vt dicitur in
exemplis ad
quod dicitur
exemplis ad
quod dicitur

Am. vero
Respondet ad
tauram. et dicit
paralogismum
quod ad
de pte rōnis
in pte rōnis
vt dicitur in
exemplis ad
quod dicitur
exemplis ad
quod dicitur

Am. vero
Respondet ad
tauram. et dicit
paralogismum
quod ad
de pte rōnis
in pte rōnis
vt dicitur in
exemplis ad
quod dicitur
exemplis ad
quod dicitur

[illegible]

Elenchorum Liber primus.

ppositio que nō est ppō. Si ergo dederit respōsionē vt ad
vnā interrogationem erit elenchus: si autē non dederit: s; vi-
detur: apparens elenchus. Quare omnes loci cadunt in elē-
chi ignorantia: ergo qui sunt fm dictionem: qm̄ aparēs pōdi-
ctio qd̄ ppriū erat elenchus: alij autē fm syllogismi diffinitōes

Capitulum secundum de fallacijs per copationem ad
nosmetipsos, scilicet quod habent nos fallere ex ignorantia nostra

Allacia at fit i his q fm equocationē ⁊ orōnē cū nō
pōt diuidi qđ multipliciter of: qđā em nō ē idoneum
diuidē: vt vnū ⁊ ens ⁊ idē, In his at q fm ppositionē ⁊ diui
sionē sē eo q nihil putat differre pposita ⁊ diuisa of: velut
in plurimis, Sifr aut ⁊ in his q sunt fm accētū: nō em videt
aliquid significare intensa oratio et remissa: in nullo aut nō
in pluribus, Eorum vero que sunt fm figuram propter simi
tudinē dictionis: difficile em est diuidere q dicunt sifr et q
diuerse: pene em qui hoc potest facere prope est videre ver
maxime autem sciet annuere quōmā omne qđ de aliquo pre
dicat opinamur hoc aliquid et vt vnum intelligimus: nā vnū
et suā maxime sequi videt hoc aliquid ⁊ ens, Quare in
his que sunt fm dictionē hic locus ponendus, Namū quid ē

32

Aristotelis

qm fallacia magis fit in his q cū alijs cōsiderant q̄ qui p se
nā que cū alio est cōsideratio p orationes: que aut p se nō mu
nus p ipam rem. Deinde z p se falli accidit: cū in oratione fa
cit cōsiderationē. Amplius fallacia quidē ex similitudine est

similitudo aut ex dictioe. In his aut que sunt scdm accidēs
eo q nō pōt diiudicare idem et diuersum: et multa ⁊ vnum:

neq; in quibuslibet predicationibus omnia hec ⁊ rei subiecte
accidūt. Siſt aut ⁊ in his que ſunt cōm ſequēte: pars eſt

quedam est accidentis sequens. Amplius aut et in pluri-
bus videt et probat sic: si hoc ab illo non separatur: neq; ab al-

tero separi alter. In his aut que scdm diminutionem ratio
nis sunt: et in his que scdm quid et simpliciter in eo q pene est

fallacia: nam quasi nihil cōsignificat: quō aut quo aut quomō
aut ubi aut nūc vniuersaliter pcedimus. Similiter aut ē in
his qui qd in principio sumūt et in nō causis; et quicūq; plu

res interrogationes vt vnā faciūt: in omnibus em̄ his ē fal-
lacia in eo q̄ penes non enim subtiliter discernimus neq; pro-
positionis neq; syllogismi diffinitionem ppter pdicta cam.

Tractatus quartus est de comparatio
ne syllogismorum sophisticorum ad locos

In his aut
 Secunda p^o capitula
 de causis apparet
 utlen dormiunt
 fallaciam extra
 eorum et proinde
 aut in quibus p^ohi
 eat in p^ona oide
 quo dormiunt p^o
 p^olegimus am
 p^ohi

Simulatio
In ista proba pons
componitur rursus
componitur p para
componitur rursus
p rursus p
r rursus que et in
p rursus am
componitur et ista alia

In 810 aut
In una p[er]sona
Joh[ann]es in palat[is]
suo g[er]it[ur]
et q[uod] ex 2m quid
ad sup[er]ior[em] d[omi]n[u]m
provi[de]re fuit ex 80
et o[mn]i[u]m sup[er]ior[um]
p[er]one in idem op[er]e
p[er]tinet

3 milites
In ultima p[ar]te
Johannes p[ar]tibus
op[er]e d[omi]ni p[ar]tibus
p[ar]tibus p[ar]tibus
et t[er]m[in]is ut t[er]m[in]is
et in p[ar]te
p[ar]tibus que f[aci]t ut
p[ar]tibus

Elencorum Liber primus.

sophisticos ex quibus sumuntur: et remotione cuiusdam erroris antiquorum

Capitulum primum de compactione dictorum syllogismorum sophisticorum ad locos sophisticos ex quibus sumuntur.

¶ Quoniam autem habemus finem quot sunt apparētes syllogismi: habemus etiam finem quot sunt sophistici syllogismi et elenchi. Dico autem sophisticum elenchum, et syllogismum: non solum eum qui videtur syllogismus vel elenchus: non est autem: sed etiam eum qui est quidem: videtur autem non conueniens rei. Sunt autem hi qui non finem rem arguunt et monstrant ignorantes quod erat proprium temptatiue. Est autem temptatiua pars dialectice: hec autem potest syllogizare falsum propter ignorantiam eius qui dat orationem. Sophistici autem elenchi et si syllogizent contradictionem non faciunt manifestum si ignorat: nam et scientem impediunt his orationibus. Quam autem habemus eos eadem via manifestum est: nam finem que videtur audientibus velut interrogata syllogizare finem hec respondenti videtur: quare erunt syllogismi falsi pro hec autem omnia aut quodammodo. Quod enim non interrogatus arbitrat dandum et interrogatus

Quoniam autem habemus finem quot sunt apparētes syllogismi: habemus etiam finem quot sunt sophistici syllogismi et elenchi. Dico autem sophisticum elenchum, et syllogismum: non solum eum qui videtur syllogismus vel elenchus: non est autem: sed etiam eum qui est quidem: videtur autem non conueniens rei. Sunt autem hi qui non finem rem arguunt et monstrant ignorantes quod erat proprium temptatiue. Est autem temptatiua pars dialectice: hec autem potest syllogizare falsum propter ignorantiam eius qui dat orationem. Sophistici autem elenchi et si syllogizent contradictionem non faciunt manifestum si ignorat: nam et scientem impediunt his orationibus. Quam autem habemus eos eadem via manifestum est: nam finem que videtur audientibus velut interrogata syllogizare finem hec respondenti videtur: quare erunt syllogismi falsi pro hec autem omnia aut quodammodo. Quod enim non interrogatus arbitrat dandum et interrogatus

¶ Quoniam autem habemus finem quot sunt apparētes syllogismi: habemus etiam finem quot sunt sophistici syllogismi et elenchi. Dico autem sophisticum elenchum, et syllogismum: non solum eum qui videtur syllogismus vel elenchus: non est autem: sed etiam eum qui est quidem: videtur autem non conueniens rei. Sunt autem hi qui non finem rem arguunt et monstrant ignorantes quod erat proprium temptatiue. Est autem temptatiua pars dialectice: hec autem potest syllogizare falsum propter ignorantiam eius qui dat orationem. Sophistici autem elenchi et si syllogizent contradictionem non faciunt manifestum si ignorat: nam et scientem impediunt his orationibus. Quam autem habemus eos eadem via manifestum est: nam finem que videtur audientibus velut interrogata syllogizare finem hec respondenti videtur: quare erunt syllogismi falsi pro hec autem omnia aut quodammodo. Quod enim non interrogatus arbitrat dandum et interrogatus

Aristotelis.

ponet. Tenu in quibusdā accidit simul et interrogare qd de
est et falsum apparere: vt in his que sunt fm dictionē et soloe
cismū. Si ergo paralogismi contradictionis fm apparentes
elenchum sunt: manifestū est qm et ppter tot erunt et falsoru
syllogismi fm quot et apparens elenchus Apparens aut fm
particulas veri: nā cum singuloru horz deerit: videbitur ele
chus: vt fm hoc accidere ppter orationem qui ad impossibi
le: et q duas interrogatōes vt vnam facit fm ppositione Et
ppter hoc fm idē q sunt fm acci: et huius ps qui fm pns.
Amplius nō in re s; in oratione accidere Deinde ppter vni
uersalem p̄dictionē: et scdm idē: et ad idē: et s; et scd; q in ali
quo vt fm singulū horz. Amplius sed nō pnumerato quod
erat in pncipio sumere. Quare habemus scdm quot fuit pa
ralogismi: nā fm plura nō erunt: scd; aut que dicta sunt erūt
oēs. Est aut sophisticus elenchus nō simpliciter elenchus: s;
ad aliqū: et syllogismus s; nam si non sumat et qui fm eq
uocū ē vnū significare et qui scdm similit formam solum hoc
et in alijs s; neq; elenchi neq; syllogismi erunt: neq; simpli
der neq; ad eū q interrogatur: si aut sumat ad eum quidez
qui interrogatur erunt: simplr aut nō erūt: nō em vnū signi

Si ergo
probat in maiori dicit
pncipalis addit
et in maiori dicit
et in maiori dicit
et in maiori dicit
et in maiori dicit
et in maiori dicit
et in maiori dicit

est autem
quia in maiori dicit
et in maiori dicit
et in maiori dicit
et in maiori dicit
et in maiori dicit
et in maiori dicit
et in maiori dicit
et in maiori dicit

et in maiori dicit
et in maiori dicit
et in maiori dicit
et in maiori dicit
et in maiori dicit
et in maiori dicit
et in maiori dicit
et in maiori dicit

et in maiori dicit
et in maiori dicit
et in maiori dicit
et in maiori dicit
et in maiori dicit
et in maiori dicit
et in maiori dicit
et in maiori dicit

sed
na
de
de

Elenchorum Liber primus

ficatum sumpterunt sed apparens et fm reliq. Pars. II.

Secundum autem igitur que arguunt qui elenchis vtuntur non oportet temptare sumere sine omnibus que sunt scientia: hoc autem non

est vnius artis: infinite enim fortasse sunt scientie: quare manifestum quoniam et demonstrationes elenchi autem sunt et veri: nam que

cumque est demonstrare: erit et red arguere eum: qui ponet contradictionem veri: vt si commensurabilem diametrum posu-

it: arguet quod demonstrat quoniam incommensurabilis: quare omnino optebit scietes eam: alij quidem erunt secundum ea que in geometria sunt

principia: et secundum horum conclusiones: alij autem secundum ea que in medicina: alij

vero secundum ea que sunt aliarum disciplinarum. Sed et falsi sunt elenchi in istis

nitentur erunt: nam secundum vnamquamque artem est falsus syllogismus: vt scilicet geometria geometricus: et secundum medicinam medicinalis. Dico autem scilicet ar-

tem secundum illa principia. Manifestum est quod quoniam si omnibus elenchis: scilicet eorumque

sunt secundum dialecticam sumendi sunt loci: nam hi sunt communes ad omnes artes et potentias. Et enim quidem quod est secundum vnamquam-

que disciplinam elenchus scientis est considerare siue cum non sit quare videtur: siue cum est quare est: eum autem quod ex communibus est: et sub nulla arte cadit dialecticorum: nam si habemus ex quibus probabiles syllogismi in qualibet habebimus ex quibus elen-

Secundum autem igitur que arguunt qui elenchis vtuntur non oportet temptare sumere sine omnibus que sunt scientia: hoc autem non est vnius artis: infinite enim fortasse sunt scientie: quare manifestum quoniam et demonstrationes elenchi autem sunt et veri: nam que cumque est demonstrare: erit et red arguere eum: qui ponet contradictionem veri: vt si commensurabilem diametrum posu- it: arguet quod demonstrat quoniam incommensurabilis: quare omnino optebit scietes eam: alij quidem erunt secundum ea que in geometria sunt principia: et secundum horum conclusiones: alij autem secundum ea que in medicina: alij vero secundum ea que sunt aliarum disciplinarum. Sed et falsi sunt elenchi in istis nitentur erunt: nam secundum vnamquamque artem est falsus syllogismus: vt scilicet geometria geometricus: et secundum medicinam medicinalis. Dico autem scilicet artem secundum illa principia. Manifestum est quod quoniam si omnibus elenchis: scilicet eorumque sunt secundum dialecticam sumendi sunt loci: nam hi sunt communes ad omnes artes et potentias. Et enim quidem quod est secundum vnamquam-

nam
falsus
manifestus
elenchus
syllogismus
geometricus
medicinalis
dialecticus
communis
ad omnes
artes et
potentias
considerare
siue cum
non sit
quare
videtur
siue cum
est quare
est
eum autem
quod ex
communibus
est
et sub
nulla arte
cadit
dialecticorum
nam si
habemus
ex quibus
probabiles
syllogismi
in qualibet
habebimus
ex quibus
elen-

Aristotelis

chi: nam elenchus est syllogismus contradictionis: quare aut v
nus aut duo syllogismi contradictionis elenchus est. I habeo
mus ergo fm q oēs hmōi sūt: si aut hoc hēmus: z solutiōes
habemus: nā horz instantie solutiōes sunt. I habemus autēz
fm que fiunt z apparētes: apparentes autem nō quilibet sz ta
libus: infinita em sunt si quis pñderet fm que appareāt qui
bussibet. Quare manifestū est qñ dialectici esse posse sume
re fm que fit per cōmunia: vel qui est elenchus vel apparens
elench⁹: vel dialecticus vel apparens dialectic⁹: vñ tēptatiu⁹

Capitulum scdm: de remotione cuiusdā erroris antiquorum circa predicta.

On est autē differentia orationum quam qdādicunt
esse: has quidem ad nomen oratiōes: illas autē ad in
tellectū. Inconueniens em est opinari alias quidem esse ad
nomen orationes: alias autē ad intellectum sed non easdem
Quid em est nō ad intellectum: nisi qñ nō vtimur nomine q
putatur interrogare: ad qd is qui interrogat⁹ est dedit. Idē
autē hoc est z ad nomen. Ad intellectū autē qñ ad quod dedit
intelligēs. Si autē aliquis plura significante nomine vnum
putet significare z interrogans et interrogatus: vt forte ena

Elenchorum Liber primus.

et vnum plura significant: sed et rādens et interrogans zeno

vnum putans esse interrogat: et est oratio: quoniam omnia

sunt vniū: hoc ad nomen est: aut ad intellectum interrogātis

disputata. Si dō aliquis putet multa significare: palā quo

niam non ad intellectū. Primū ergo incōueniens circa huius

modi orationes est et ad nomen et ad intellectū quēcūq; plu

ra significant: Deinde circa quamlibet est: nō eñ in oratiōe

est ad intellectum esse: sed in eo q̄ respondens se habet aliq̄

modo ad ea que dantur. Deinde ad nomen cōtingit: omnes

eas esse: nam ad nomen non ad intellectum esse est hoc loco:

nam si nō omnes: erunt quedam alię que neq; ad nomen neq;

q; ad intellectum. Ibi vero dicunt omnes et diuidunt vel ad

nomen vel ad intellectum esse omnes: alias autē non. Atta

men quicūq; syllogismi sunt in eo q̄ multipliciter horum

sunt aliqui qui sunt scđm nomen: nam inconuenienter est di

ctum fm nomen dicere omnes illos qui sunt scđm dictiones

Sed sunt paralogismi quidā nō in eo q̄ respondens ad eos

se habeat aliquo modo: sed in eo q̄ huiusmodi interrogatio

nem oratio ipsa habeat que plura significat. Et omnino in

conueniens est de elencho disputare et nō prius de syllogis

Aristotelis

mo: nam elenchus syllogismus est: quare oportet prius de
 syllogismo q̄ de fallo elenchō: Est em̄ huius elenchus appa-
 rens syllogismus contradictionis. Quare aut in syllogismo
 erit causa aut in contradictione: a diacere em̄ optet contradictō

nem: q̄nq; aut in vtrisque erit apparens elenchus. Est autem
 de eo qd̄ est tacentē dicere in contradictione nō in syllogismo
 De eo autē qd̄ est quod non habet quis dare in vtrisque. De

eo vero quod est quoniam homeri poema figura est per cir-
 culum in syllogismo: qui aut in neutro verus syllogismus.

Sed vnde sermo venit prius: que in discipulis sunt oratio-
 nes ad intellectum sunt vel non. Et si cui videtur plura si-
 gnificare triangulus et dedit non vt hanc figurā d qua p̄clu-
 debat qm̄ duo recti: vtrum ad intellectum hic disputauit i.

lius vel nō. Amplius si plura quidem significat nomen: ille
 aut nō intelligit neq; putat quō hic ad intellectū disputauit

Pars. II. Aut quō optet interrogare nisi dantem diuiso-
 nem: siue interroget aliquis: si est tacentem dicere vel si: aut
 est quidem vt nō: est autem vt sic. Si aut aliquis det nullo
 modo: ille autē disputet: ergo nō ad intellectum disputatur

quis oratio videat eoz que scdm̄ nomen sunt esse. Nō est

In isto para-
 grapho
 ostendit
 quod
 elenchus
 est syllogismus
 contradictionis
 et quod
 oportet
 prius
 de syllogismo
 tractare
 quam
 de elenchō
 et quod
 elenchus
 est appa-
 rens
 syllogismus
 contradictionis
 et quod
 in syllogismo
 erit causa
 aut in
 contradictione
 et quod
 oportet
 prius
 de syllogismo
 tractare
 quam
 de elenchō

Aut quo
 dicitur
 quod
 elenchus
 est syllogismus
 contradictionis
 et quod
 oportet
 prius
 de syllogismo
 tractare
 quam
 de elenchō
 et quod
 elenchus
 est appa-
 rens
 syllogismus
 contradictionis
 et quod
 in syllogismo
 erit causa
 aut in
 contradictione
 et quod
 oportet
 prius
 de syllogismo
 tractare
 quam
 de elenchō

Præd.
 Elenchus
 est syllogismus
 contradictionis
 et quod
 oportet
 prius
 de syllogismo
 tractare
 quam
 de elenchō

Præd.
 Elenchus
 est syllogismus
 contradictionis
 et quod
 oportet
 prius
 de syllogismo
 tractare
 quam
 de elenchō

Præd.
 Elenchus
 est syllogismus
 contradictionis
 et quod
 oportet
 prius
 de syllogismo
 tractare
 quam
 de elenchō

Præd.
 Elenchus
 est syllogismus
 contradictionis
 et quod
 oportet
 prius
 de syllogismo
 tractare
 quam
 de elenchō

Præd.
 Elenchus
 est syllogismus
 contradictionis
 et quod
 oportet
 prius
 de syllogismo
 tractare
 quam
 de elenchō

Præd.
 Elenchus
 est syllogismus
 contradictionis
 et quod
 oportet
 prius
 de syllogismo
 tractare
 quam
 de elenchō

Elenchorum Liber primus.

ergo genus aliqđ orationū ad intellectū: sed he quidem ad
nomen: z hmoi nō omnes: qm̄ non elenchī: sed neq; apparen-
tes elenchī: sunt em̄ z nō scdm̄ dictionem apparentes elenchī

ut sunt qui scdm accidens et reliqui. Si aut qd probet diui
dere: quoniam dico esse tacentem dicere: hec quidem sic: illa

autem non sic. Tamen hoc primum quidem inconueniens p
bare: quandoq; enim non videtur interrogatum multi plici

ter se habere: impossibile autem diuidere quod non putat.
Deinde docere quid aliud erit: manifestum enim faciet vt ha

bet ei qui non considerat neqz scit neqz opinat quoniam al-
ter dicitur. Deinde et in non duplicibus quid prohibet ho-

pati vel facere: vtputas ne equales sunt vnitates binarij
quaternarij: sunt aut binarij hi quidē sic vniti: illi autem n

fic. Et putas contrariorum vna est disciplina vel non: sunt
autem contraria hec quidem nota: illa vero ignota. Quia

videtur ignorare qui hoc probat: quoniam aliud est docere
 qm disputare. Et quoniam oportet docentem quidem no

interrogare: sed eum manifestum facere: illuz aut interrogare.
re. Amplius et dicant vel negent pbare no monstrantis

sed experimentū sumentis: naz tēptatiua est dialectica qu

inquando
gila omi
89 ignora

quapropter conspicit de omnibus et confide

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525

[illegible]

E Syllogismus litigiosus et sophisticus est vnus q.
dem apparens: alter xō syllogisticus: de quibus dia
lectica temptatiua est si vera sit conclusio Nam eius qui est
propter quid est deceptorius: et quicumq; cum non sint scōs
singulorum viam parallogisimi videntur esse fm artem: nāz
falsae descriptiones non litigiose: nā scōm ea que sub arte sūt
parallogisimi: neq; si qua falsa est descriptio circa verum: vt
in hypocritas quadratura p lunulas: s; vt brisso quadravit
circuli: nam et si quadratur circulus: tamen non quia scōm
em: ideo sophisticus: quare et qui de his apparens syllogis
mus litigiosa oratio: et qui fm rem est apparensz si sit syllo

[illegible]

in campo roto e in
agosto

2 ucm p
Bromada 20
Lumbada 20

815 qui in
 extraneis
 totam qu
 est adu

1800
 1801
 1802
 1803
 1804
 1805
 1806
 1807
 1808
 1809
 1810
 1811
 1812
 1813
 1814
 1815
 1816
 1817
 1818
 1819
 1820
 1821
 1822
 1823
 1824
 1825
 1826
 1827
 1828
 1829
 1830
 1831
 1832
 1833
 1834
 1835
 1836
 1837
 1838
 1839
 1840
 1841
 1842
 1843
 1844
 1845
 1846
 1847
 1848
 1849
 1850
 1851
 1852
 1853
 1854
 1855
 1856
 1857
 1858
 1859
 1860
 1861
 1862
 1863
 1864
 1865
 1866
 1867
 1868
 1869
 1870
 1871
 1872
 1873
 1874
 1875
 1876
 1877
 1878
 1879
 1880
 1881
 1882
 1883
 1884
 1885
 1886
 1887
 1888
 1889
 1890
 1891
 1892
 1893
 1894
 1895
 1896
 1897
 1898
 1899
 1900

status of
common
at 2500
argenteo

Ego
Ex hac sede
Canonici

90105 430
p 91102

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

In gas
Syr 200

Further from
Grove of E
Bryonum
2 feet above

*Fiduciam
exaltat
et mundit
in eo*

y
 h
 m
 n
 o
 r
 e
 q

but go p
a cat in p
maple
front to

Ein 20. 11.
18. 11. 18. 11.
18. 11. 18. 11.

imitating
it enlarged
just as the
extreme

1st half
9 cap guns
8 grounders
one of each

no fash
of the
indian girl

1. *Chrysomelidae*
 2. *Chrysomelidae*
 3. *Chrysomelidae*
 4. *Chrysomelidae*

4. 540
 5. 540
 6. 540
 7. 540

100
 100
 100

Aristotelis

brissomis aut litigiosa. Et huc qdē nō est trāsferre nisi ad ge-
ometria tātū: eo q fit ex ppijs pncipjs: illū autē ad plures
q nō sciūt qd possibile est in vnoq et qd impossibile. Ad ap-
tabitur em illud: vt amipho qdrauit: vel si qd nō dicat me-
lius esse post cenā deambulare p zenonis rōne nō medicinali

Si ergo oino sūt se hēt litigiosus ad dialecticū
vt falsigraphus ad geometricū nō esset de illis litigiosus.

Itūc aut nō est dialecticus circa gen^o aliqd determinatū: ne-
qz oñsius vltius: neqz talis qual^o vlt^o: neqz em sunt omnia
in vno aliquo gñe: neqz si essent: possibile sub eis de pncipjs
esse ea q sunt. Quare nulla ars demonstratiua alicui^o natu-
re interrogatiua est: nō em possibile ē vtrālibet partiū dare
nā syllogismus nō fit ex vtrisq: dialectica aut interrogatiua
est. Si aut ostēderit: si nō oia sed pma z ppa pncipia nō in-
rogabit: nā si nō darz tā nō hēt ex quibus amplius disputa-
ret ad instantiā. Talis aut ē tēptatiua. Neqz em tēptatiua:
talis qualis ē geometria: sed quā hēat et nō sciens aliquid.
Est em expimentū sumere z nō scientia: z eū q rē nescit si q-
dem dat nō ex qbus nouit: neqz ex ppijs sed ex psequenti-
bus: quēcūqz talia sunt q scientē qdē nihil phibet nō scire q

Elenchorum Liber primus.

et: nō sciēt aut necesse est ignorare. Quare manifestū ē qm̄
nullius determinari tēptatiua disciplina est: eo q̄ d̄ omnib⁹
est: nā oēs artes vtunt cōibus q̄busdā: quare omnes et idio
te quodammodo vtunt dialectica et tēptatiua: nā om̄s vsq̄
ad quid conant diiudicare p̄nūciantes: hec aut sunt commu
nia: nam ea nihil minus sciūt ip̄i: q̄uis videant valde extra
dicere. Arguūt ergo oēs: nā sine arte p̄cipant id de quo ar
tificialiter dialectica est: et arte syllogistica tēptatiua et dia
lectica. Qm̄ aut sunt multa q̄d ē hec cōia: non talia aut vt
natura q̄dā sint v̄ genus sed velut negationes: alia aut non
talitudo sed quasi p̄pria est ex his quidē de oib⁹ expimentis
sumere et esse artem quandā et nō talē esse quales que demon
strant: eo q̄ litigiosus non est sic se habens omnino vt falsi
graphus: nō enim paralogisticus ex determinati cuiusdam
generis principiis: sed circa omne genus erit litigiosus. Lo
ci ergo de sophisticis elenchis hi sunt. Quoniam autem est
dialectici considerare de his et posse ea facere non difficile
videre: nam que circa propositiones est methodus omnem
habet hanc speculationem. Et de elenchis quidem apparen
tibus dictum est.

Aristotelis.

Tractatus sextus ē d cautel' opponētis.

Caplm vnicum: de cautelis opponentis
sophistice ducētib' ad singulas metbas.

Allsum aut in aliquo ē ostēdere orōnē ad inopinabi

le ducere. Hoc est sūt fm intentū sophisticē volun

tatis. Primū qdē ex eo q' interrogat quodānō: et p' inter

rogationē accidit maxime: nā ad nullū ppositū determina

tū interrogare venatiūū est hoz: nam vane dicentes peccāt

magis: vane aut dicāt qn nūllū hnt ppositū. Et multa inter

rogare quia determinatū sit ad qd disputat. Et ea que vi

dentur dicere pbare: facit quandā idoncitatem vt ad inopi

nabile ducat vel falsum. Et si interrogatus dicat aut neget

aliquid hoz: ducere ad q' arguere est idoneus: pnt aut poss

hoc nō minus ledere q' prius: erigūt em qd ad hoc qd pro

positū est in pncipio. Elementū aut veniendi ad falsum vel

ad inopinabile nullā statim possitionē interrogare sed p'ite

ri ob hoc se interrogare q' discē velit: locū em argumētatio

nis p'sideratio facit. Ad mentiētē aut ostēdendū p'ius mod

sophistic' ē ducē ad talia ad q' abundet oratiōib' z argumē

tis. Est aut bñ z nō bñ hoc facē: quēadmodū dictū est p'us,

Tractatus
sextus
de cautelis
opponentis
capitulum
unicum
de cautelis
opponentis
sophistice
ducētib'
ad singulas
metbas
Allsum aut
in aliquo
ostēdere
orōnē
ad inopinabile
ducere
Hoc est
sūt fm
intentū
sophisticē
voluntatis
Primū qdē
ex eo q'
interrogat
quodānō
et p' inter
rogationē
accidit
maxime
nā ad nullū
ppositū
determinatū
interrogare
venatiūū
est hoz
nam vane
dicentes
peccāt
magis
vane aut
dicāt qn
nūllū
hnt
ppositū
Et multa
interrogare
quia
determinatū
sit ad qd
disputat
Et ea que
videntur
dicere
pbare
facit
quandā
idoncitatem
vt ad
inopinabile
ducatur
vel falsum
Et si
interrogatus
dicat
aut neget
aliquid
hoz
ducere
ad q'
arguere
est idoneus
pnt aut
posse
hoc nō
minus
ledere
q' prius
erigūt em
qd ad
hoc qd
propositū
est in
pncipio
Elementū
aut
veniendi
ad falsum
vel
ad
inopinabile
nullā
statim
possessionē
interrogare
sed p'ite
ri ob hoc
se
interrogare
q' discē
velit
locū em
argumētatio
nis
p'sideratio
facit
Ad
mentiētē
aut
ostēdendū
p'ius
modus
sophistic'
ē ducē
ad talia
ad q'
abundet
oratiōib'
z argumē
tis
Est aut
bñ z nō
bñ hoc
facē
quēadmodū
dictū
est p'us

et si
interrogatus
dicat
aut neget
aliquid
hoz
ducere
ad q'
arguere
est idoneus
pnt aut
posse
hoc nō
minus
ledere
q' prius
erigūt em
qd ad
hoc qd
propositū
est in
pncipio
Elementū
aut
veniendi
ad falsum
vel
ad
inopinabile
nullā
statim
possessionē
interrogare
sed p'ite
ri ob hoc
se
interrogare
q' discē
velit
locū em
argumētatio
nis
p'sideratio
facit
Ad
mentiētē
aut
ostēdendū
p'ius
modus
sophistic'
ē ducē
ad talia
ad q'
abundet
oratiōib'
z argumē
tis
Est aut
bñ z nō
bñ hoc
facē
quēadmodū
dictū
est p'us

Elenchorum Liber primus

Rursum ut qđ est extra opinionē dicat considerare ex qđ gñe ē
qđ disputat: deinde interrogare qđ plurib' bī dicūt inopina-
bile: est autē singulis aliqđ tale: elementū autē horū singulorū
sumere possiōes in ppositiōib'. Solutio xđ horū cōpetens
fertur: ostendere qm nō ppter orōnē accidit inopinabile. sp autē
vult hoc qđ p̄tendit. Amplius autē ex volūtatibus 2 manife-
stis opinionibus: nō em eadē volūt 2 dicūt: sed dicūt quidē
decoratissimas oratiōes: volunt autē ea que vident pdesse:
ut bñ mori magis qđ voluptuose vivere dicūt optere: et iu-
ste egere magis qđ diuitijs affluere prave: volūt autē nō hec
sed p̄ria. Ergo eū qđ dicit scđm volūtates ad manifestas opi-
niones ducēdū: eū xđ qđ scđm has ad absconsas: vtrūqđ em
necessariū est extra opinionē ducē: aut em ad manifestas aut
ad absconsas dicunt p̄ria. Plurimus autē locus est facienti
qđ extra opinionē sunt dicē. sicut 2 calides in gorgia scriptus
est: dicens: 2 veteres oēs arbitrati sunt accidere in eo qđ est
scđm nām 2 scđm legē: p̄ria em est naturā et legē dicūt: 2 iu-
sticiā fm qđē legē esse bonā: fm autē nām nō bonā. Oportet
autē ad eū qđ dicit scđm naturā scđm legē obuiare: ad eū xđ
qđ scđm legē in naturā ducē: vtrūqđ em dicere p̄tingit qđ est

Aristotelis

extra opinionem. Erat autē eis qđdem scđm naturam verum
scđm legē aut qđ pluribus videt: quare manifestum est qm̄
et illi quemadmodū z qui nūc aut arguerē aut qđ extra opi
nionem dicere rīdētē facē conabant. Quēdā autē interro
gationes vtrinqz hnt improbabilem rītionē: vt vtrū sapien
tibus aut patri opteat obedire: z expediētia facere aut iusta
aut iniuriā pati melius q̄ nocere: optet autē ducē ad ea q̄ plu
ribus z sapientibus sunt tria: nam si dicat aliqđ q̄ sunt p̄tra
rōnes: ad ea q̄ pluribus: si aut vt plures: in ea que his q̄ i rō
ne: dicunt em̄ hi qđ ē ex necessitate bñm iustū esse: plurib⁹ au

tem improbable est regē infelicem esse. Erit autē ad ea q̄ sic
sunt improbabilia ducē idē modus q̄ z in eā q̄ fm nām est z
fm legē frietate ducē: nam lex est opinio plurium: sapiētes
autē scdm veritatē z fm naturam dicūt. Et ea quidē que sūt
extra opinionem ex his optet q̄rere locis. Pars. II. De
facere autē nugari dicēdū: sed qd dicim⁹ nugari iā mōstrau
mus. Qēs autē hui⁹ orationes hoc volūt facere si nihil disse
rat nomen vel ozōnē dicere: aut nomen p se sumptū et alteri
coniūctū. Duplū autē et dimidiū duplū idē: si ergo duplū di
midij: duplū erit dimidiū: dimidiū duplum: et rursus si p du

si per unguis et de pectus sanctum. Quia
 non est deus qui ex supposito gung p
 fuit et alia quibusdam idem significat

Elenchorum Liber primus.

pro duplici dimidij ponat: ter ent dictum dimidij dimidij di-

midij duplici. Et putas est cupidus delectationis: hec aut

est appetitus delectationis: est & cupidus appetitus delectati-

onis delectationis. Sunt autem omnes homines orationes in ad aliquid quod

cumque sunt non solum secundum gratiam: sed etiam ipsa ad aliquid dicuntur: et ad id

et ad unum assignat: ut appetit alicuius appetitus: et cupidus ali-

cuius cupidus: et duplici alicuius duplici: et duplici dimidij. Et

quorundamque subiecta cum non sint ad aliquid omnino: quorum si ha-

bitus aut passionis aut aliquid homini in ratione eorum cum desig-

nantur predicamentorum de his: ut abundans est numerus me-

dium habens: est autem numerus abundans: est & numerus nu-

merus medius huius: Et si similitudo cavitas naris: est autem similitudo na-

ris: erit ergo naris naris caua. Evident autem facere non fa-

cientes quoniam eo quod non interrogant si significet aliquid per se

dictum duplicem aut nihil: et si aliquid significet: utrum idem

aut diversum: sed per questionem dicitur statim: et in eo quod nomen idem

ut idem videtur et scire. Pars. III. Soloeismus autem quale

quod est: dictum est prius. Est autem hoc facere et non facientem videri: et fa-

cientem non videri: quod ad modum cecilianus dicit: ut si ficus scilicet

declinatio est: nam dicens ficus maturas: soloeismum cuius

et quodammodo vixit per se ipsum

et quodammodo vixit per se ipsum

et quodammodo vixit per se ipsum

Aristotelis.

dem facit fm illū: nō videt aut pluribus: q̄ vero ficos: vide-
tur quidem sed nō facit. Eodē mō si finis masculini generis
solum fm quosdā est: nam qui dicit certam finem fm eos so-
locismū facit. Manifestū ergo qm̄ ars quedā hoc potest

facere eo q̄ multe orationes nō colligentes soloeismi vi-
dentur syllogizare velut in elenchis. Sunt aut̄ pene oēs ap-
parentes soloeismi fm hoc: qñ casus neq; masculinū neq;
femininū indicat: sed neutrum: nam hic masculinū: hec femi-
ninum significat: hoc vero vult quidem neutrum significa-

re: sepe aut fecit hoc et illa utraque: ut quod est hoc: calliopeia vel
coriscus vel lignum: et masculini et femini dicitur casus omnes: neutri
aut alii quidam: alii aut non. Dato ergo hoc: sepe syllogizatur quasi de his
sit huius: sicut et alii casus per alio. Paralogismum autem fit eo quod coe
sit plurius huius casuum: nam hoc fecit quicquid quod est hic quicquid autem hunc.

Optet autē pmutatim scire cū ē quid ē hic cū esse autē hūc: vt
est corisc^o esse coriscū. Et in semis nobis sili: nam in omni
ous similiter est ⁊ esse faciunt differentiam. Et quodammo
do similis est in his soloeasimus elenchis q̄ dicunt fm q̄ nō
similia similiter: nā quēad modū illic i reb^o: sic h i nob^o acci
dit soloeasimum facere: nam homo et albū est res et nomen.

1910. 1911. 1912. 1913. 1914. 1915. 1916. 1917. 1918. 1919. 1920. 1921. 1922. 1923. 1924. 1925. 1926. 1927. 1928. 1929. 1930. 1931. 1932. 1933. 1934. 1935. 1936. 1937. 1938. 1939. 1940. 1941. 1942. 1943. 1944. 1945. 1946. 1947. 1948. 1949. 1950. 1951. 1952. 1953. 1954. 1955. 1956. 1957. 1958. 1959. 1960. 1961. 1962. 1963. 1964. 1965. 1966. 1967. 1968. 1969. 1970. 1971. 1972. 1973. 1974. 1975. 1976. 1977. 1978. 1979. 1980. 1981. 1982. 1983. 1984. 1985. 1986. 1987. 1988. 1989. 1990. 1991. 1992. 1993. 1994. 1995. 1996. 1997. 1998. 1999. 2000. 2001. 2002. 2003. 2004. 2005. 2006. 2007. 2008. 2009. 2010. 2011. 2012. 2013. 2014. 2015. 2016. 2017. 2018. 2019. 2020. 2021. 2022. 2023. 2024. 2025. 2026. 2027. 2028. 2029. 2030. 2031. 2032. 2033. 2034. 2035. 2036. 2037. 2038. 2039. 2040. 2041. 2042. 2043. 2044. 2045. 2046. 2047. 2048. 2049. 2050. 2051. 2052. 2053. 2054. 2055. 2056. 2057. 2058. 2059. 2060. 2061. 2062. 2063. 2064. 2065. 2066. 2067. 2068. 2069. 2070. 2071. 2072. 2073. 2074. 2075. 2076. 2077. 2078. 2079. 2080. 2081. 2082. 2083. 2084. 2085. 2086. 2087. 2088. 2089. 2090. 2091. 2092. 2093. 2094. 2095. 2096. 2097. 2098. 2099. 2100. 2101. 2102. 2103. 2104. 2105. 2106. 2107. 2108. 2109. 2110. 2111. 2112. 2113. 2114. 2115. 2116. 2117. 2118. 2119. 2120. 2121. 2122. 2123. 2124. 2125. 2126. 2127. 2128. 2129. 2130. 2131. 2132. 2133. 2134. 2135. 2136. 2137. 2138. 2139. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2145. 2146. 2147. 2148. 2149. 2150. 2151. 2152. 2153. 2154. 2155. 2156. 2157. 2158. 2159. 2160. 2161. 2162. 2163. 2164. 2165. 2166. 2167. 2168. 2169. 2170. 2171. 2172. 2173. 2174. 2175. 2176. 2177. 2178. 2179. 2180. 2181. 2182. 2183. 2184. 2185. 2186. 2187. 2188. 2189. 2190. 2191. 2192. 2193. 2194. 2195. 2196. 2197. 2198. 2199. 2200. 2201. 2202. 2203. 2204. 2205. 2206. 2207. 2208. 2209. 2210. 2211. 2212. 2213. 2214. 2215. 2216. 2217. 2218. 2219. 2220. 2221. 2222. 2223. 2224. 2225. 2226. 2227. 2228. 2229. 2230. 2231. 2232. 2233. 2234. 2235. 2236. 2237. 2238. 2239. 2240. 2241. 2242. 2243. 2244. 2245. 2246. 2247. 2248. 2249. 2250. 2251. 2252. 2253. 2254. 2255. 2256. 2257. 2258. 2259. 2260. 2261. 2262. 2263. 2264. 2265. 2266. 2267. 2268. 2269. 2270. 2271. 2272. 2273. 2274. 2275. 2276. 2277. 2278. 2279. 2280. 2281. 2282. 2283. 2284. 2285. 2286. 2287. 2288. 2289. 2290. 2291. 2292. 2293. 2294. 2295. 2296. 2297. 2298. 2299. 2300. 2301. 2302. 2303. 2304. 2305. 2306. 2307. 2308. 2309. 2310. 2311. 2312. 2313. 2314. 2315. 2316. 2317. 2318. 2319. 2320. 2321. 2322. 2323. 2324. 2325. 2326. 2327. 2328. 2329. 2330. 2331. 2332. 2333. 2334. 2335. 2336. 2337. 2338. 2339. 2340. 2341. 2342. 2343. 2344. 2345. 2346. 2347. 2348. 2349. 2350. 2351. 2352. 2353. 2354. 2355. 2356. 2357. 2358. 2359. 2360. 2361. 2362. 2363. 2364. 2365. 2366. 2367. 2368. 2369. 2370. 2371. 2372. 2373. 2374. 2375. 2376. 2377. 2378. 2379. 2380. 2381. 2382. 2383. 2384. 2385. 2386. 2387. 2388. 2389. 2390. 2391. 2392. 2393. 2394. 2395. 2396. 2397. 2398. 2399. 2400. 2401. 2402. 2403. 2404. 2405. 2406. 2407. 2408. 2409. 2410. 2411. 2412. 2413. 2414. 2415. 2416. 2417. 2418. 2419. 2420. 2421. 2422. 2423. 2424. 2425. 2426. 2427. 2428. 2429. 2430. 2431. 2432. 2433. 2434. 2435. 2436. 2437. 2438. 2439. 2440. 2441. 2442. 2443. 2444. 2445. 2446. 2447. 2448. 2449. 2450. 2451. 2452. 2453. 2454. 2455. 2456. 2457. 2458. 2459. 2460. 2461. 2462. 2463. 2464. 2465. 2466. 2467. 2468. 2469. 2470. 2471. 2472. 2473. 2474. 2475. 2476. 2477. 2478. 2479. 2480. 2481. 2482. 2483. 2484. 2485. 2486. 2487. 2488. 2489. 2490. 2491. 2492. 2493. 2494. 2495. 2496. 2497. 2498. 2499. 2500. 2501. 2502. 2503. 2504. 2505. 2506. 2507. 2508. 2509. 2510. 2511. 2512. 2513. 2514. 2515. 2516. 2517. 2518. 2519. 2520. 2521. 2522. 2523. 2524. 2525. 2526. 2527. 2528. 2529. 2530. 2531. 2532. 2533. 2534. 2535. 2536. 2537. 2538. 2539. 2540. 2541. 2542. 2543. 2544. 2545. 2546. 2547. 2548. 2549. 2550. 2551. 2552. 2553. 2554. 2555. 2556. 2557. 2558. 2559. 2560. 2561. 2562. 2563. 2564. 2565. 2566. 2567. 2568. 2569. 2570. 2571. 2572. 2573. 2574. 2575. 2576. 2577. 2578. 2579. 2580. 2581. 2582. 2583. 2584. 2585. 2586. 2587. 2588. 2589. 2590. 2591.

Elenchorum Liber primus

Manifestū ergo qm̄ solo: casmū tēptandū ex dictis casibus
 syllogizare. Species igit sūt iste agonisticarū disputationū
 et pres specierū et modi q̄ dicti sunt. Pars. III. Dissert
 nō parum si ordinē quodāmodo ea q̄ circa in:errogatōez
 sūt vt lateant rīdentes velut in dialecticis: deinceps ergo
 ex his q̄ dicta sūt: s̄ primū dicendū. Est ergo ad arguendū
 ymū q̄dem longitudo: difficile em̄ ē multa siml cōspicere: ad
 lōgitudinē xō p̄dictis elemētis vtendū. Unū vero festina:
 tio: nā tardiores minus puidēt. Est aut ira ⁊ ptentio: turba
 ti em̄ minus pnt cōseruare oēs elemēta aut ire et manifestū
 eū facere qd̄ velit inuiste agere et circa omia impudentē esse
 Ampli⁹ pmutatim interrogatōes ponere siue ad idem plu
 res aliqs habeat ofones siue non: s̄ non ymū qd̄ ē qm̄ sic ali
 um xō nō sic: simul em̄ accidit: aut ad plures aut ad contra
 rias facere obseruationes. Omnino autē omnia que ad oc
 cultationem dicta sunt prius vtilia ⁊ ad agonisticas dispu
 tatōes: nā occultatio cā latēdi est: latē aut cā fallacie Ad ab
 nuētes aut q̄cūqz opinant esse ad ofonē ex negatōe velut p̄
 riū velit: aut ex equo interrogatōē facere: nam cum dubiū
 est quid velit sumere minus graues fiunt. Et qm̄ in partib⁹

Dissert
 Caput
 quod
 arguendū
 p̄dictis
 elemētis
 vtendū
 Unū
 festina:
 tio:
 turba
 ti
 manifestū
 eū
 facere
 qd̄
 velit
 inuiste
 agere
 et
 circa
 omia
 impudentē
 esse
 Ampli⁹
 pmutatim
 interrogatōes
 ponere
 siue
 ad
 idem
 plures
 aliqs
 habeat
 ofones
 siue
 non:
 s̄
 non
 ymū
 qd̄
 ē
 qm̄
 sic
 ali
 um
 xō
 nō
 sic:
 simul
 em̄
 accidit:
 aut
 ad
 plures
 aut
 ad
 contra
 rias
 facere
 obseruationes
 Omnino
 autē
 omnia
 que
 ad
 oc
 cultationem
 dicta
 sunt
 prius
 vtilia
 ⁊
 ad
 agonisticas
 dispu
 tatōes:
 nā
 occultatio
 cā
 latēdi
 est:
 latē
 aut
 cā
 fallacie
 Ad
 ab
 nuētes
 aut
 q̄cūqz
 opinant
 esse
 ad
 ofonē
 ex
 negatōe
 velut
 p̄
 riū
 velit:
 aut
 ex
 equo
 interrogatōē
 facere:
 nam
 cum
 dubiū
 est
 quid
 velit
 sumere
 minus
 graues
 fiunt
 Et
 qm̄
 in
 partib⁹

Aristotelis

dederit aliq̄s singulare inducēti velut vlc: sepe nō interrogā
 dū sed vt p̄cesso vtendū: nam q̄nq; putant z ipi dēdisse: z au
 dientibus videt p̄p̄e inductiōis memoriā velut nō interro
 gata stulte. Et in quibus nō noie significat vlc: sed silitudi
 nem vtendū ad hoc qđ expedit: q; plerūq; silitudo latet. Et
 ad sumendū p̄pōnē: p̄trariū optet admittētē inquirere: vt si
 debeat sumere qm̄ optet p̄ri obedire: vtz p̄ omnia oporteat
 obedire pentibus aut p̄ oia inobedire: et sepe multa vident
 p̄cedenda p̄ri: vtz pauca aut multa p̄cedenda sint patri: ma
 gis em̄ si necesse est videbunt esse multa: a p̄positis em̄ iuxta
 se p̄trarijs z maiora z magna vident z peiora et meliora ho
 minibus. Elalde aut z sepe facit videri redargui maxime so
 phistica calūnia interrogantiū: nam cū aliqū nihil syllogizā
 tes sint nō interrogationē faciūt de hoc qđ vltimū est: sz cō
 clusue dicunt velut syllogizātes: nō ḡ hoc et b. Pars. II.
 Sophisticū autē est posito inopinato p̄bare hoc qđ videt
 respondentī: p̄posito: eo qđ videt ex principio z interrogatō
 nem talium sic facere: vtz tibi videtur necesse est em̄ si sit in
 terrogatio ex q̄bus syls aut elenchū aut iopinabile aut clē
 cho sile fieri cū dat qđē elenchū: cū aut nō dat neq; dare vide

Sophi
 dicitur
 quod
 est
 p̄p̄e
 et
 p̄p̄e
 et
 p̄p̄e

Elenchorum Liber primus.

tur fateſ inopinabile: cū vero nō dat videri aut fateſ elen-

chi ſimile. Amplius quēadmodū in rhetoricis ⁊ in elenchis

ſit ſtrictates ꝑſiderandū: aut ad ea que ab eodē ſunt dictas

aut ad quos ꝑſitent bñ dicere vñ facere. Ampli⁹ ad eos qvi

dē hmoi vñ ad ſiſes vñ ad plures vñ ad oēs. Et ſicut rñdē

tes ſepe cū redarguunt faciūt duplex ſi debeat accidē redar-

gui: ſic ⁊ interrogatiōibus vtēdū ē iꝑſi iſtantes qm ſic qdē

accidit: ſic aut nō qm ſic ſumpſit: vt deophon facit in mādra-

bulo. Optet etiam abſiſtentes ab oratiōe reliqua argumen-

ta interciderē ⁊ reſpondenti ſi ꝑſenſerit ꝑus inſtare et ꝑdice-

re. Conādū aut qñq ⁊ ad alia ab eo quod dictū eſt illud ex-

tra ſumentibus ſi nō ad hoc qd ꝑpoſitum eſt habeat argu-

mentari: qd lycophrō fecit ꝑpoſito lyrā extollē Ad eos aut

q exigūt ad qd conaſ argumentari: qz vidē oportere aſſig-

re cām: dictis quibusdam obſeruabilibus qd vñ in elenchis

accidit dicē ꝑdictiōē: qm qd dixit negare aut qd negavit di-

cere: ſed nō qm ꝑtrariōz eadē eſt diſciplina aut nō eadem.

Itō oportet autem ꝑcluſionē aut ꝑpōnē inſrogare: qdā at

nō interrogare ſz eis vt ꝑceſſiſſyri. Ex qb⁹ q interrogatōes

⁊ quō interrogandū in agonisticis exercitatiōibus dictū eſt

Aristotelis.

Liber secundus sophisticorum Elenchorum feliciter incipit.

Tractatus primus est de utilitate solvendi orationes siue argumentationes sophisticas

Capitulum unicum: de intentione auctoris et utilitate solutionis orationum sophisticarum cum remotione cuiusdam obiectionis.

Et responsione autem et quomodo optet solvere: et quid: et ad quam utilitatem huiusmodi orationes profunt post hoc dicendum est.

Pars. II. Utiles ergo sunt ad philosophiam propter duo. Primum quidem: quoniam sepe que secundum dictorem sunt melius habere faciunt quotiens singulum dicit: et quod similiter et que aliter in rebus accidunt et in nominibus. Secundo autem ad eas que per eundem sunt questionibus: nam qui ab alio facile paralogizatur et hoc non sentit: et ipse a se hoc patitur sepe. Tertium vero et reliquum adhuc ad gloriam circa omnia exercitatum esse videri: et nullo inscite se habere: nam si is qui communicat orationibus spernit orationes cum nihil habeat ad determinandum vitio earum suspensionem dat quod videtur gravis

esse: nō q̄ vex sit sed propter imperitiā Pars. III. Rūdē
tibus autē quomodo obuiandū ad hmōi orationes manife
stum: siquidem recte diximus prius ex q̄bus sunt paralogis
mi: et que inquirende sunt sup̄ abundantias sufficienter diui
simus: nō est autem idē fumentem orationē videre et solue
re vitium ⁊ interroganti posse obuiare velociter: nam quod
scimus sepe transpositū ignoramus. Amplius autē quemad
modū in disputationib⁹ citius ⁊ tardius exercitatiōe fit ma
gis: sic ⁊ in alijs se habet: quare si manifestū quidē nobis sit
immediati at̄ simus fallimur frequē temporibus. Accidit
autē quandoq; sicut in descriptionibus: naz et illic soluentes
qñq; componere rursū nō possumus: sic ⁊ in elenchis scien
tes scdm̄ qd̄ orōnē accidit p̄nectere soluere orōnē dubitam⁹

**Tractatus secundus est de apparenti so
lutione syllogismorum sophisticorum**

**Capitulum vnicum Qd̄ qñq; expediat soluē
apparenter: ⁊ de mō soluendi apparenter**

Rimū ergo sicut syllogizare dicimus p̄babiliter qñ
q; magis q̄ vere eligere optere: sic ⁊ soluendū qñq;
magis p̄babiliter q̄ fm̄ verū. Omnino em̄ p̄tra litigiosos

Aristotelis

obstandū nō vt arguentes s; vt apparentes: nō em̄ dicimus
 eos syllogizare: quare vt nō videant̄ corrigendi sunt. Itaq;
 si elench^o ē p̄dictio nō equoca ex q̄busdā: nihil op^o ē diuidē
 ad amphibologiā z equocatiōz: nō em̄ fac̄ syllogismū s; ob
 nil aliō diuidēdū ē nisi qz p̄clusio videt̄ elēcho f̄līs. Itō ḡ re
 dargui s; videri cauēdū: eo q̄ interrogare fm̄ amphibologiā
 z q̄ fm̄ equocationē: z q̄cūq; h̄mōi obtusiōes z vex elēchus
 obnubilāt z arguētē z nō arguētē dubiū faciūt. Itā qz lz i fi
 ne p̄lōnis nō q̄ affirmavit negare dicēs: s; equoce: z si qd̄ ma
 xime p̄tigit in idē ferāt dubiū si redargut^o ē: dubiū em̄ si ha
 bēt nūc. Si xō diuidēs interrogasset equocū aut amphibolū si
 dubi^o cēt elēch^o: z q̄ requirūt nē qd̄ ē min^o: pus at̄ maḡ litigio
 si: z iō v̄ sic v̄ si nccē ē r̄ndē ad interrogatū. Itūc aut̄ qz inq̄rē
 tes nō bñ interrogāt: nccē ē vt r̄ndeat aliqd̄ is q̄ interrogatur
 corrigēs vitiiū p̄pōnīs: qm̄ diuiso sufficient̄ v̄ sic v̄ si nccē ē
 dicē r̄ndētē. Pars. II. Si at̄ aliq̄s putet eū q̄ scōz equoca
 tiōē ē elēchū eē qd̄ amō nō erit r̄ndētē effugē redargutiōes
 nā i visibilib^o ncc̄ariū qd̄ dixit negare nom̄ z qd̄ negauit af
 firmare. Itā vt qd̄az corrigūt nihil p̄dest: si em̄ coriscū aiūt
 musicū eē z nō mysicū: s; hūc coriscū musicū z hūc coriscū nō
 musicū: nā eadē erit orō coriscū z hūc coriscū musicū z si muo

Elenchorum Liber Secundus

fici eē: qđ sil affirmāt: negāt: ſz fortaffe nō idē ſcāt: nā nec il
 lic nomē qre i aliq differt. Si at huic qđē ſimplr dicē coriſcū
 assignet: illi at addat aliqūē aut hūcicōueniēs ē: nihil em al
 teri magi: vtrolibz em nihil differt. Itē at sic differt: ſz qz du
 bius ē q n deſminat qđē amphibologiā vtz ſd argut? ē vñ
 nō: pceſſū ē aut in diſputatōibz diuidē: maniſeſtū qm nō de
 terminātē dare interrogatiōē: ſz ſimplr pctm ē: qre z ſi nō ip
 ſe tñ diſputatio redargute ſiſs ē. Accidit aut ſepe videntes
 amphibologiā pigreſcere diuidē: eo qz frequē talia pponā
 ne ad oia videant ſgues eē: deinde nō putantibz ppter h fieri
 orōnē ſepe obuiat iprobabile: qre qm datū ē diuidē nō pi
 gritādū: quēad modū dcm ē pus. Si aut duas interrogatō
 nes vt vnā ſaceret qđ nō ppter equocationē z amphibologiā
 fieret palogiſmus ſed vel elenchus vñ nō. Quid em differt
 interrogare ſi callias z themiſtocles muſci ſint qz ſi ambobz
 vnū nomē eēt exiſtētibz diuerſis: nā ſi plura ſcat vno noie
 plura interrogauit. Si g nō rectū ad duas interrogatiōes
 vnā rñſionē pbare ſumē ſimplr: maniſeſtū qm nulli eoz que
 equiuoca ſūt puenit rñdē ſimplr. Nec ſi de oibus vez ſit: vt
 volūt qdā: nihil em differt h qz ſi interrogaffet coriſc? z cal
 lias vtz domi ſint vñ nō ſint: ſiue pñtibz viriſqz ſiue nō pñti
 buz: vtrinqz em ples pponēs: nō em ſi vez eſt dicē: ppter h
 vna ē interrogatō: poſſibile ē em z ad mille interrogata a. i. a oia
 vñ ſic vñ h vez eē dicē: attū h rñdē dū vna rñſioē: interimē ei
 ſic diſputare: h at ſiſe tāqz ſi idē nomē iponat diuerſ. Si g
 ſi optet ad duas interrogatōes vnā rñſionē daē: maniſeſtū qm
 n. ei equoc ſic ſi dcm neqz ei q dixit rñdet ſz dixit ſz pñt in

Aristotelis.

disputationibus quodāmodo eo q̄ lateat q̄s accidit. Sic
ergo diximus qm̄ elenchi quidam vident̄ esse qui non sunt:
eodē mō z solutiōes vident̄ esse que nō sunt: quas dicimus
q̄s magis oportere ferre q̄ veras in agonisticis disputa-
tionibus z in ea que est ad duplex obuiatione. Pars. III.
Rūdū aut̄ in his qdē q̄ vident̄ sic dicēt̄: etem̄ sic mīme ad se
fiet elenchus. Si xō aliquid q̄s est extra opinionez sic cogi-
tur dicere: hic maxime addendū est videri: sic em̄ neq̄s elen-
chus neq̄s inopinatū videbit̄ fieri. Qm̄ autem quodam mō
petitur q̄s in principio manifestū: putant aut̄ omnino si sit p̄
p̄nquum interimendū et non p̄cedendum esse quedam ve-
lut quod in principio est petente: et quando aliquid tale pro-
bauerit quis quod necessarium quidem est accidere exposi-
tione: est aut̄ falsum vel inopinatū idem dicendum: nam que
ex necessitate accidunt eiusdem esse videntur positiōis. Am-
plius qm̄ vniuersale nō noīe sumit̄ sed parabola: dicendum
qm̄ nō vt datū est neq̄ vt p̄posuit sumit̄: nam p̄pter hoc fit
sepe elenchus: si autem p̄hibeat̄ is ab hoc qm̄ non bene ostē-
sum est: eidem obuiandum s̄m dictam determinationez. In
his ergo q̄ proprie dicuntur nominibus necesse est responde-

Elenchorum Liber Secundus

re vel simpliciter vel diuissim: que aut subintelligentes ponimus: ut quecumq; non plane sed truncatim interrogantur propter hoc accidit elenchus: ut putasne quicquid est vanaum: possessio est vanaum utiq; similiter aut et in alijs: sed homo est animalium utiq; possessio: ergo homo animalium: nam hominem animalium dicimus quoniam homo animal est: et alexandrum lacedemonioꝝ quoniam lacedemonius est: manifestum est ergo quoniam in quibus obscurum est quod proponitur non concedendum simpliciter. Quando autem duobus existentibus cum alterum quidem est ex necessitate alterum esse videtur: cuius autem alterum hoc non ex necessitate interrogatum: prius oportet quod minus est dare: difficilius enim syllogizare de pluribus. Si autem conetur quoniam huic quidem est contrarium: illi autem non est: si oratio vera sit contrarium oportet dicere: nomen autem non est alterius. Quoniam autem quedam quidam eorum que dicunt plures eum qui non concedit mentiri inquirunt: quedam autem non: ut quancq; utriq; opinant: utrum enim corruptibilis vel immortalis sit anima animalium: non determinatum est multis: in quibus ergo dubium est utro modo dici soleat propositum: utrum et conce-

ptiones: vocant enim pceptiones et veras opinioniones et totas negationes: ut diameter incomensurabilis est coste. Amplius cuiusve utrinque opinantur maxime transferens noia in his latebit. nam quod dubium est utro modo se habeat veque non opinabitur sophisma agere: quod utrinque opinantur non putabit mentiri nam translatio maxime faciet orationem sine elencho videri. Amplius quascunque aliquis presenserit interrogationes prout insurgendum et predicendum: sic enim maxime prohibebit interrogantem.

Tractatus tercius est de recta solutione syllogismorum sophisticorum.

Ca. i. de solutione recta in generali: et de arte soluendi palogismos peccantes in materia

Quoniam autem est recta solutio manifestatio falsi syllogismi secundum quolibet interrogationem accidit falsus. Falsus autem syllogismus fit dupliciter autem cum syllogizatum est falsum: aut si cum non est syllogismus videtur esse syllogismus erit et quoniam nunc deinde est solutio: et apparentis syllogismi secundum quam videtur esse interrogatio. nunc correctio. Quare accidit orationes syllogizatas quod est interimentem apparentes autem diuidetur solue. Pars. II. Rursus autem quoniam syllogizatarum orationum bene quod est habuit veram conclusionem: ille vero

Elencborum Liber Secundus

falsam. Eas qđē q̄ scđm p̄clusionē false sunt duob⁹ modis
p̄tingit solue: nā z in eo qđ interimī aliqd eoz q̄ interrogata
sūt: z i eo q̄ oñdī p̄sonē nō sic se h̄fe: eas xō q̄ fm p̄pones
in eo q̄ interimī qđ tm: nā p̄cio xā. Quare volētib⁹ solue
orōnē: p̄mū qđē p̄spiciēdū si syllogizata ē aut nō syllogiza
ta: deinde vtrū xā sit p̄cio aut falsa: q̄ten⁹ v̄l diuidētes vel
interimētes soluam⁹ v̄l h̄ mō v̄l illo sic dictū ē p̄us. Differt
aūt plurimū interrogatā v̄l nō solue orationē: nam preuidere
difficile quidem: p̄ vacationem aūt temporis facile videre.

**Caplū scđm de solutiōe palogismorum
peccātiū in forma fm fallacias in dictōe**

Quā xō q̄ sūt fm equocationē z amphibologiā elē
choz: alij qđē h̄nt aliquā interrogationē plura fcan
tē: alij aūt p̄sonē multipl̄ dictā: vt in eo qđē qđ ē tacētē lo
qui: p̄cio ē duplex: in eo xō qđ ē nō p̄scire sciētē vna interro
gationū ē amphibologia. Et duplex qñqz qđē est: qñqz aūt
nō ē: s̄z feat duplex: hoc quid ē ens: illud xō nō ens. Quibus
ḡ i fñ ē m̄plex nisi p̄us s̄pserit p̄dictōz n̄ sit elēch⁹: vt i eo
quidē qđ est cecū videre: nam sine cōtradictione non erit elē
chus: quibus xō interrogationibus non necesse est prius ne
gare qđ duplex est: nā non ad hoc s̄z p̄t hoc fit ofo. Ergo i

Aristotelis

principio quidem ad duplex et ad nomen et ad orationem sic respondendum: quoniam est ut sic est autem ut non: ut dicitur eo quod est tacentem loqui: quoniam est ut sic est autem ut non et que expediunt faciendum: sunt autem que sic sunt autem quod non: nam expedientia dicuntur multipliciter. Si autem lateat in fine addentem interrogationem corrigere: ergo est tacentes loqui non sed hunc tacentem. Et in his autem que habent multiplex in propositionibus similiter: non ergo consciunt quod sciunt: utique: sed non sic scientes: non enim est idem: quoniam non est consciire scientes: et quoniam sic scientes non est. Et omnino obstandum: et si syllogizet et simpliciter: quoniam non rem quam dixit negavit sed nomen: quare non est elenchus. Pars. II

Manifestum est autem eos quod secundum divisionem et compositionem quomodo solvendum: nam si diuisa et composita aliud significat conclusa contrarium dicendum. Sunt autem huiusmodi omnes orationes secundum compositionem vel divisionem putasne quo vidisti hunc percussum hoc percussus est hic: et quo percussus est hic hoc tu vidisti. Habet ergo aliquid etiam dubiarum interrogationum si est secundum compositionem: non enim duplex quidem est secundum divisionem: enim eadem oratio fit composita

Elenchorum

Liber Secundus

posita et diuisa. Siquidē malū et malū fm accentū prolata
significant aliud: sed in scriptis qdē idē nomen cū ex eisdem
elementis scriptū z simlr: z illic aut iam signa faciunt: plata
aut nō eadē: quare nō duplex qd fm diuisionē: manifestum
aut qm nō oēs elenchi fm duplex sicut quidā dicūt. Diuidē
dum ergo ei qui respōdet: nō em idē est dicere videre oculis
pcussum: z dicere oculis pcussum videre. Et enchidimi autē
oratio: putas ne tu vidisti nūc existentes in pirai naues in si
licia ens. Et rursū putasne bonū: sutorē malū esse: erit au
tem quis bonus malus sutor. Putasne quoz sunt sciētie bo
ne bonas esse disciplinas: mali aut bona disciplina: bona er
go disciplina malum. At xō z malū z disciplina est malum
quare mala disciplina malum: est aut maloz bona discipli
na. Putasne vez dicere nunc quoniā tu factus es. Fact⁹ es
ergo nunc: aut aliud significat diuisum: verum enim dicere:
nunc quoniam tu factus es: sed non nunc factus. Putasne vt
potes et que potes sic z ipa facies: nō citharizans autem ha
bes potestatem citharizandi: citharizabis ergo non cithari
zans. Aut non habet huius potestātē vt non citharizans ci
tharizet: sed cum non facit vt faciat. Soluunt autē quidam
E

hunc aliter: nō et si dedit ut pōt facere: nō dicunt accidere nō
 citharizantem citharizare: nō em̄ omnino ut pōt facere datū
 est qm̄ faciet: nō aut̄ idem aiunt esse ut potest et omnino: ut
 potest facere. Sed manifestū qm̄ non bene solvunt: nam ea-
 rum que fm̄ idē sunt ofonū eadē solutio: hoc aut̄ nō ptingit
 in oēs: nec oīno ad interrogatas: s; est ad interrogantē et nō
 ad ofonē. Scdm̄ accentū aut̄ orōnes qdē nō sunt nec in his
 q̄ scribunt̄ nec in his que dicunt̄: excepto si q̄ pauce fiant: ut
 h̄ iustos viros optet pendere. iustos viros nō oportet pen-
 dere: idem ergo optet iustos viros pati et nō pati. Quō au-
 tem soluendum palam: nō em̄ idem significat grauit̄ et acu-
 ce prolatum. Pars. III. Palā aut̄ et in his q̄ fiūt in eo
 q̄ s̄līr dicūt̄ q̄ nō sunt eadē: quō obuiādū eo q̄ habem⁹ gñā
 pdicamētoꝝ distincta: nā h̄ qdē dedit interrogatus nō esse
 qd̄ eoꝝ q̄ qd̄ est scantille xō ofidit esse qd̄ eoꝝ q̄ sūt ad ali-
 qd̄ vel q̄ntitates. Elident̄ aut̄ significare qd̄ fm̄ dictionem
 ut in hac orōne. Putasne ptingit idē simul facere et fieri non
 at xō videre aliquid simul et videri idē et fm̄ idem cōtingit:
 Putasne et quidē eoꝝ q̄ sunt pati facere quid nō: q̄ seatur:
 vñ: opatur s̄līr dicunt̄: et oīa quidē pati significant. Rursū

Elenchorum Liber Secundus

set sed aut tanta aut horū aliqd. Et qm dabit qs qd nō h. 10
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 52

Aristotelis

bet: nō enim habet vnum solum denariū. Aut non dedit quod
non habuit: sed vt non habuit: nam solus non hoc significat
neq; tale neq; tantū: sed vt habet ad aliquid vt qm nō cum
alio. Quēadmodū si dicat: putasne qd non habet aliqd hoc
dabit: non dicente aut interroget si dabit quis quid cito qd
non habz: cito: dicente aut hoc syllogizet qm dabit qd quod
non habet. Et manifestū qm nō syllogizauit: nam cito nō est
hoc dare: sed hoc modo dare est: vt aut non habet dabit ali
quis: vt quod delectabiliter hz cū tristitia dabit. Silēs autē
et omnes huiusmodi: putas ne manu quam non habet pec
tiet quis: aut quem non habet oculo videbit: non enim habz
vnum solum oculum. Soluunt autem quidam dicentes: et
vt vnum solum habet oculum et aliud quodlibet qui plura
habet. Quidam vero et vt: quod habet accepit: dedit enim
vnum solū hic denarium: et hic habet dicunt vnum solū ab
hoc denarium: accepit em ab hoc: ergo vnus solum habet h
denarium. Alij autē statim interrogationē interimentes: qm
contingit quod non accepit habere: vt vinum accipientē su
aue corrupto in acceptione habere acre. Sz qd dictū ē pus:
hi oēs nā ad orōnē sz ad boiem soluūt: nā si cēt h solo dantē

Elenchorum Liber Secundus.

oppositū nō possibile ēēt solūē sic i alijs. Et si ē qd ē qd ē: est
 aut qd nō sit solū si simplr dici det pcludet: si aut nō conclu-
 dat nō erit solutio in pdictis aut oibus datis nō dicim⁹ fieri
 syllogismū Ampli⁹ aut z he ex hmōi oronibus sūt: putasne
 quod scriptū est scripsit qs: scriptū est aut nunc qm tu sedes
 falsa ofo: erat aut vera cū scribebas: g̃ si scribebas xā z falsa
 nā verā z falsam orōnē v^l opinionē esse nō hoc sed tale fecit
 nā eadē ofo et i opinione. Et putas qd discit discens hoc ē
 qd discit: discit aut hoc aliqd qd est tarde cito: nō g̃ qd discit
 sed vt discit dixit. Et putas qd qs ambulat calcitrat: ambulat
 aut totā dic: aut qd nō ambulat: sed qm ambulat dixit. Nec
 qm cyphū bibere qd bibit s; ex quo. Et putas qd qs nouit
 vel inueniens vel discens nouit: ex qbus aut hoc qd ē inue-
 nit: illud aut didicit: ambo neutz. Aut qd qd ē oē: illa aut nō
 oīa. Et qm est qs tercius hō a se z ab vno q̃: nā hō z oē cōe
 nō hoc aliqd sed qualeqd vel adaliqd aliquo mō vel hmōi
 qd fecit. Sifr aut et in his coriscus z corisc⁹ muscus: vtrum
 ipm vel alterū: nam hoc qd ē hoc aliqd : illud autē qualeqd
 fecit. Quare nō est ipm exponere: verum exponere non facit
 terciū hominē: sed idē quod hoc adaliqd esse concedere: nō

Aristotelis

^{id est} em erit b aliquid esse id e quod callias: idem quod homo e
^{id est} neq; si quis expositum no idem qd b aliquid esse dicat: sed
^{id est} idem quod quale nihil distabit: erit em quod preter plures
 ynum quid vt homo. Manifestum ergo qm no dandum b
 aliquid esse quod coiter pdicatur de omnibus: sed aut quale
^{id est} aut ad aliquid aut quantum aut aliquid taliu significare.

^{id est} Pars. III. ^{id est} Omnino aut in his que fm dictione sunt ora-
^{id est} tionibus semper per oppositum erit solutio q; fm q est ora-
 tio. Ut si scdm compositionem oratio: solutio diuidenti: si
^{id est} autem scdm diuisionem: componenti. Rursus si scdm acutu
 accentum: grauis accentus solutio: si vero fm grauem: acu-
^{id est} tus. Si autem fm equiuocationem est oppositum nome di-
^{id est} centem soluere: vt si animatum accidit dicere negantem no
^{id est} esse monstrare quod inanimatum est: si vero inanimatum di-
^{id est} cit: b autem animatum collegit: oportz dicere quoniam est
 inanimatum. Similiter autem et in amphibologia. Si aut
^{id est} scdm similitudinem dictionis: oppositum erit solutio Ergo
 quod no habet aliquis dabit: aut non quod no habet sed vt
 no habet vt ynum solum denarium. Ergo quod scit discas:
 vel inuenies scit sed no que scit. Et si quod ambulat calcati

Elenchorum

Liber Secundus

sed non cum. Similiter autem et in alijs.

Capitulum tertium: de solutione paralogis-
morum peccatorum in forma secundum fallacias:
extra dictionem.

Dillos vero qui secundum accipis una quodam et eadem solo ad omnes.

nam quod definitum est quoniam dicitur de re cum in accipite inest: et
quibusdam quodam videtur et dicitur: in quibusdam autem non dicitur: necessarium est di-

cere recordes sibi ad omnes quoniam non est necessarium: optet autem habere et per-
ferre vel. Sunt autem omnes hominibus orationes secundum accipis. Ergo nosti quod
debeo te interrogare. Ergo cognoscis venientem vel cooptum. Ergo

statua est tuum opus. Aut tu per canis. Ergo raro pauca pauca.
Manifestum enim in omnibus his quoniam non necesse est quod de accipite:

de et de re verum esse: solum enim his qui secundum substantiam sunt indiffe-
rentia: et quod unum sunt omnia videntur eadem inesse. Bono autem non est

idem et bonum esse et futurum interrogari: neque venienti vel
cooperto et venientem esse et coriscum: quare non si cogno-

sco coriscum: ignoro autem venientem: eundem cognosco et igno-
ro. Neque si hoc est meum: est autem opus: meum est opus: sed vel possessio

vel res vel aliud quid. Eodem autem modo et in alijs. Solutum
autem quidam interimentes interrogationem: dicunt enim eam

Aristotelis.

dem rem contingere nosse et ignorare. sed non fm idē: nam
id est forma remittit *id est in se ipsa forma*
 venientem quidem non noscentes: consueum autem noscetes
 eundem quidem noscere et ignorare dicunt: sed non fm idē:

ne probat hoc *Quis primum quidem sicut iam diximus oportet earum q*
plurimam hanc *simile perant* *hanc plura*
non est falsum fm idem sunt orationum eandem esse solutionem: hoc autē
non in hoc solo capitulo

non erit si quis non in nosse sed in esse vel in aliquo modo se
id est in se *id est in se*
 habere idem probamentum accipiat: vt si hic est pater: ē au-
 tem tuus: nam si in quibusdam hoc est verum: et contingit
in quibusdam
 nosse idem et ignorare: tamen hic nihil communicat quod di-

id est quia non *id est in se* *id est in se*
 etum est. Nihil autem prohibet eandem orationem plures
 fallēdi occasiōes habere: sed nō omnis manifestatio fallacie
 solutio est: ptingit em̄ quoniam falsum quideꝝ syllogizauit
id est in se

ostēdere quidē aliquē: fm quid aut nō ostēdere: vt zenonis
id est in se
 orationem quoniam nō est mouere: quare et si quis conetur
id est in se
 colligere velut impossibile deducens ad impossibile peccat

et si millesies syllogizet: nō em̄ est hec solutio: erat autē solu-
id est in se
 tio manifestatio syllogismi falsi fm q̄ falsus: si ergo nō syl-
 logizauit sed verum vel falsum conetur colligere: illius ma-

id est in se *id est in se* *id est in se*
 nifestatio solutio est. Fortasse autem et hoc in quibusdā ni-
 hil prohibet accidere: verum in his neqꝫ hoc videbitur: naz

Elenchorum

Libër Secundus

et coriscum quoniam coriscus noscit et venientem quoniam

veniens: contingere autem videtur idem nosse et nō: vt quo

nam album quidem nosse: quoniam autem musicus nō nos

se: sic em̄ idem noscit et non noscit: sed nō fm̄ idem: venientē

autem et coriscum et quoniam veniens et quoniam coriscus

noscit. Similiter autem peccant et quo soluūt quoniam om̄

nis numerus paucis sicut quos diximus: nam si nō conclus

io hoc omittentes verum conclusum esse dicunt: omnia em̄

esse et multū et paucū peccant. Quidam aut̄ et duplices sol

uunt syllogismos: vt quoniam tuus est pater vel filius vel

seruus: quis manifestū qm̄ si eo qđ multipliciter dicif̄ elen

chus videt̄: optet nomen vel orationē principalr̄ ēē plurius

hūc aut̄ esse hui⁹ natū nemo dicat pprie: sed dñs ē nati. S;̄

fm̄ accis̄ compositio est: putasne hoc tuum est vtiq; est autē

hoc natum: tuum ergo natum: quoniam accidit esse z tuus et

natum: sed non tuum natum. Et esse malorum quoddā bo

nūp: nam prudentia est disciplina malorum: hoc aut̄ esse bo

nū nō dī multipliciter: sed possessio. Quod si forte multipli

citer: nam et hominū aliorū dicimus esse sed nō possessionem

et si quid ad mala dicif̄: vt alicuius ppter hoc malorum est:

Aristotelis

sed non hoc malorum: attamen hoc malorum fin quid: ergo
et simpliciter videtur: quis fortasse contingit bonum esse al-
quod malorum dupliciter: at non in oratione hac: sed si ad
ferui sit bonum mali magis. Fortasse autem non sic: non enim
si bonum est: et huius bonum huius. Similiter autem neque
hominem dicere animalium esse dicitur multipliciter: non
enim si quandoque quid significamus auferentes hoc dicitur
multipliciter: nam et dimiduum dicentes versum: Et da mi-
hi iliada: significamus ut iram pande dea. Pars. II.
Eos vero qui sunt in eo quod principaliter hoc vel quo vel
ubi vel aliquo modo aut ad aliquid dicitur et non simplici-
ter: soluendum est consideranti conclusionem ad contradi-
ctionem si contingit horum aliquid passum esse. Nam contra-
ria et opposita et affirmationem et negationem simplici-
ter quidem impossibile est eidem inesse: quo autem utrumque vel
ad aliquid vel aliquo modo: aut hoc quidem quo: illud au-
tem simpliciter nihil prohibet. Quare si hoc quidem simpli-
citer: illud autem quo nondum est elenchus: hoc autem in co-
clusionem considerandum ad contradictionem. Sunt autem
omnes huiusmodi orationes hoc habentes: ergo contingit

Elenchorum Liber Secundus

quod nō est esse: est autem quid qđ nō est. Similiter autē et qđ
 est non erit: nō em̄ erit quid eo et que sunt. Ergo cōtingit eū
 dem simul bene iurare et piurare. Ergo possibile est simul ei
 dem suadere et dissuadere. Aut mō esse quid et esse idē: quod
 autē nō est: nō si est quid et est simpliciter. Necq̄ si bene iurat
 hoc autē fm̄ hoc necesse est et bene iurare: nam qui iurat se p
 iuraturum bene iurat periurans hoc solum bene autem non:
 Necq̄ qui dissuadet suadet: sed quid suadet. Similis autē
 ratio est et de eo quod est mentiri simul eundē et verū dicere
 s; qđ nō est facile inspicere vtro mō qđ assignet simplr̄ verus
 esse vel mentiri difficile videt̄. Prohibet autē nihil eundē sim
 pliciter quidē esse mendacē: quo autē verū aut aliquo esse ve
 rū: aliquē verū autem nō. Sūtr̄ autē et in adaliquid et vbi et
 qđ: oēs autē hm̄ oī orationes fm̄ hoc accidunt. Ergo sanitas
 et diuitie bonū: sed insipienti et nō recte vtenti nō bonū: bo
 num ergo et nō bonū. Ergo sanū esse vel posse in ciuitate est
 bonū: sed est qñ nō bonū: idē qđ eidē bonū et nō bonū. Aut ni
 hil phibet qđ simplr̄ ē bonū huic nō ēē bonū: aut huic qđ est
 bonū s; nō nūc vl̄ nō in h̄ bonū: ergo qđ non vult sapiēs ma
 lū: amittere autē nō vult bonum: malum ergo bonum. Non

Aristotelis.

em id ē est dicere malū esse bonū: et amittere bonum. Si
autem ratio et que de fure est: non enim si malum ē fur et su
mere malū: nō ergo malū vult sed bonū: nam sumere bonū
est bonū. Et egritudo malū est: sed nō amittere egritudinez
Ergo iustum iniusto: et qđ iuste eo qđ iniuste magis eligen
dū: s; mori iniuste magis eligēdū. Est ergo iustū sua hē qñ.
qđ: q̄ aut aliqđ iudicat fm opinionē suā: et si sit falsus sua sūt
singula ex lege: idē ē iustū et nō iustū. Et vtz opteat iudica
re eum qui dicit iusta vel qui iniusta: at vero eum qui iniuri
am passus est iustum est sufficienter dicere que passus est: ea
aut erant iniusta. Nō em si pati aliquid iniuste eligendū ē
qđ iniuste eligendū magis q̄ iuste: sed simpliciter quidez
qđ iuste: hoc aut nihil phibet iniuste q̄ iuste. Et sua hē qñ.
qđ iustum: aliena aut non iustū: iudiciū ergo hoc iustū esse nō
hil phibet vt si sit fm opinionē iudicantis: non em si iustum
hic vel sic et simpliciter iustū. Similiter et que iniusta sunt: ni
hil phibet ea dicere iustum esse: non em si dicere iustum est: et
neceesse iusta esse. Sicut nec si vtile est dicere vtilia: similiter
autem et in iniustis: quare non si que dicunt iniusta: qui dicit
iniusta vincit: dicit em que dicit ē iusta: sibi aut et iniusta pati.

Elenchorum Liber Secundus

^{placitum} Pars. III. ^{per ignorantiā dīfinitōis elenchi} In his aut qui scdm dīfinitionem elenchi sūt:

^{alibi dīfinitōis collatōis} quemadmodum scriptum est prius obuiare oportz conside-
^{ut dīfinitōis} rantes pclusionem ad contradictionem: vt si idem z fin idē

^{ut dīfinitōis que requirit ad contradictionē} et ad idem et similiter et in eodem tempore. Si vero in pri-
^{scilicet} cipio interroget non fatendum: quoniam impossibile est idē
^{ut dīfinitōis} esse duplum et non duplum: sed dicendum non sic: vt erat re-

^{ut dīfinitōis} darguere concessum. Sunt autem omnes he orationes scōz
^{per aliquē} hoc. Putas qui scit singulum quoniam singulum nouit rem

^{ut dīfinitōis} et qui ignorat similiter: sciens autem quis conscum quoniam
^{ut dīfinitōis} conscus ignorabit quoniam muscus: quare idem scit et ig-

^{ut dīfinitōis} norat. Putasne tetracubitum tricubito maius: fiet autem ex
^{ut dīfinitōis} tricubito tetracubitum scdm longitudinem: maius autē mi-

^{ut dīfinitōis} nore maius: idem ergo eodem seipso erit scdm idem maius
^{ut dīfinitōis} et minus. Pars. IIII. Illos vero qui fiunt in eo q petūt

^{ut dīfinitōis} z accipiunt qd in principio est quesitū interrogantibus qdē
^{ut dīfinitōis} si sit manifestū non dandum: nec si sit pbabile dicēti verum.

^{ut dīfinitōis} Si aut lateat ignorātia ppe in olestia talū oronū ad inter-
^{ut dīfinitōis} rogantē transeūdū velut ad non arguētem: nā elenchus si-

^{ut dīfinitōis} ne eo quod ex pncipio: deinde datum est non vt hoc vteret:
^{ut dīfinitōis} sz vt ad id disputaret priū velut in extra elēchis. Pars. V.

Aristotelis

Et eos q̄ p consequens p̄cordes in ipsa oratione monstrare.

Est autem duplex sequentiū consequentia: aut em̄ vt p̄tici-
lare sequit̄ vniuersale: vt hoīem animal: p̄bant em̄ si hoc cū
illo et illud cū hoc esse: aut fm̄ oppositiones: nam si huic ē il-
lud p̄sequens: et opposito oppositum: fm̄ qd̄ et mellissi ratio:
nam si quod factum est habet principium ingenitum p̄bat
non habere: quare si ingenitum est celum et infinitū: hoc au-
tem non est: contrario enim consequentia. Pars. VI.

Qui aut̄ in eo qd̄ addit̄ aliquid syllogizant: cōsiderandū si
ablato accidit nihil minus ip̄sibile: deinde hoc ostendūz
et dicendū qm̄ non dedit vt videt̄: sed vt ad orationē: q̄ nō
usus est nihil ad orationē. Pars. VII. Ad eos aut̄ q̄ plu-
res interrogationes vt vnā faciunt: statim in principio deter-
minandū: non interrogatio vna ad quā r̄sio vna est: q̄a nec
plura de vno: nec vnā de multis: sed vnā de vno dicendū v̄l
negandū. Sicut aut̄ in equiuocis qm̄ qd̄ quidem ambob⁹ qm̄
qz aut̄ neutri inest: quare cū nō sit simplex interrogatio: tam̄
simpliciter r̄dentibus nihil accidit pati: siml̄ r̄ in his: qm̄ er-
go plura vni vel vnā pluribus inest vel nō inest: simpl̄ dan-
ti r̄ delinquenti hoc p̄t̄m̄ nihil p̄trariū accidit. Qm̄ aut̄ hu-

Elenchorum Liber Secundus

^{pete} ic quidē inest: illi aut non: aut plura de pluribus: et est qñ in
^{f. qñ interrogantur} sunt ambo ambobus: est aut qñ nō insunt: rursus qñ b̄ for
<sup>hic vñq̄ responsio dā
plurē est: ubi
negationes</sup> midandum: vt in his orationibus. Si hoc quidem ē bonum
^{pete qñ dicitur} illud autem malum: quoniam verum est dicere hoc bonum
^{f. si dicitur quod nō} et malum: et rursus neq̄ bonum neq̄ malum: nō em̄ ē vtrū
^{et} q̄: quare idem bonum et malū: et neq̄ bonum neq̄ malum
^{ut quid q̄ est} Et si singulum ipsum sibi idem et alijs diuersum: quoniam
^{est} autem nō alijs eadem: sed sibi et diuersa alijs: ip̄a sibi met z
^{erunt: igo} diuersa et eadem. Amplius si bonum quidē malū sit maluz
^{et hoc qñ dicitur a p̄o} autem bonum est: duo fient vnum. Et duū inaequaliū vtrū
^{de duobz inaequalibz aut p̄. vñq̄ sunt} q̄ ip̄m sibi equalē: quare equalia z ineq̄lia ip̄a sibi. Cadent
^{et alijs fallacijs} ergo he oratiōes in alias solutiōes: nam ambo et om̄ia plu
<sup>et idē nō accidit ibi: n̄ p̄o et n̄o causa
deced</sup> ra significant: non ergo idem preter nomen accidit dicere et
<sup>quod ad h̄y interrogatōes debet
vñq̄ responsio</sup> negare: hoc autem non erat elenchus: sed manifestum quoni
^{am} am si non vna interrogatio plures fiat: sed vnum s̄ vno di
^{cat vel neget non erat impossibile.} cat vel neget non erat impossibile.

Capitulum quartum: de solutione para logismoꝝ ducentium ad nugationem.

^{et} In illis aut q̄ deducūt ad idē freq̄ntē dicē manifestuz
^{quoniam non dandum eoz que ad aliquid dicūt si} quoniam non dandum eoz que ad aliquid dicūt si

Aristotelis.

gnificare quidem separatas per se predicationes: vt duplū
sine eo qđ est duplum dimidiū: qm̄ in eo videtur. Nam ꝛ de
eē in vno minus decē: ꝛ facere in nō facere: ꝛ oīno in negatio
ne dictio: nō tñ si qđ dīc hoc nō esse albū dī idē eē albū. Du
plum autem nō significat nihil fortasse quemadmodum nec
quod in dimidio est: qđ si forte significat: attamen nō idē ꝛ
copulatum. Neqꝫ scientia in specie: vt si est medicina sciētia
ipsum qđ cōmune: illud aut erat scientia scibilis. Pars. II.
In his aut que per se ostendunt predicatis hoc dicendum:
quoniam nō est idem extra et in oratione quod ostenditur.
Cauum em̄ cōmuniter idem significat in simo et in rico: ad
ditum autem nihil prohibet hoc quidem naso: illud autem
cruri significare: nam huic quidem simum illic autē ricum si
gnificat: et nihil differt dicere nasus simus ꝛ nasus habēs ca
uitatem ꝛ nasus cauus. Amplius nō danda est dictio fm̄ no
minatiuū: falsum em̄ est: nō em̄ simus vt nasus cauus: sed na
si hoc vt passio: quare nihil inconueniens si nasus simus nō
est nasus nasus cauus sed est nasus habens cauitatem nasi.

Caplm quintum de solutione paralogis
morum ducentium ad soloecismum.

Elenchorum Liber Secundus

E soloecismo autē et fm qd quidē vident ac cadere
diximus prius: quō aut solvendum in ipsis orationi
bus erit manifestū. Qēs em hmōi volūt hoc pstruere. Pu
tas qd dicis vere esse hoc vere est: dicis aut quid esse lapidē
est ergo quid lapidē. Aut dicere lapidē nō est dicere quid s;
quē: nec hoc sed hunc: si ergo dicat aliquis putas quem vere
dicis est hūc: nō videt romane loqui: quē admodū nec si di
cat: putas quē dicis esse est hunc: lignū aut dicere sic: vel que
cunq; neq; femininū neq; masculinū fiant nihil differt: qre
z nō sic soloecismus si quod dicis esse est hoc: lignū autē dic
esse: est ergo lignū hoc: lapis aut et hic masculini hnt decli
nationem. Qd si qs dicat: putasne est hic illa: deinde rursus
quid autē non est hic coriscus: ita dicat: est ergo hic illa: non
syllogizavit soloecismū: nec si coriscus significet idē qd illa:
non det aut qui respondet: sed oportet hoc ad interrogare: si
aut neq; est neq; dat nō syllogizavit neq; in eo qd est quid:
nec ad eū q interrogatus est. Si it ergo optet z illic lapides
significare hic: si aut neq; est neq; dat: nō dicenda est conclusio
apparet aut eo q dissilis casus nois nris videt. Putasne ve
rum est dicere: qm est ista id quod ais eam esse: esse autē ais

Aristotelis

eam aspidem. Est ergo ista aspidem. Aut nō necesse est si nō
ista aspidē fecit: sed aspis: aspidē autē istam. Itēq; si quē di-
cis esse hunc est hic: dicis autē hunc esse cleonem: est ergo hic
cleonem: non em̄ est hic cleonē: dictū em̄ est quēz dico eē hūc
est hic non hūc: neq; em̄ romane dicā sic interrogatio dicta.
Pars. II. Putas ne scis hoc: hoc autē est lapis: scis ergo la-
pis. Aut non idē fecit hoc in eo qđ est putas scis hoc: hoc au-
tē lapis: sed in primo qđ ē hūc in posteriore autē hic. Putas-
ne cui? scia habes scis hoc: scia autē habes lapidis: scis ergo
lapidis: Aut huius qđ ē lapidis dicis: hūc autē lapidē: datus
autē est cuius scientiā habes? scis nō huius sed? quare non
lapidis s; lapidē. Qm̄ autē huiusmodi ofones n̄ syllogizāt
soloecismū sed vident̄ ⁊ ppter qđ vident̄: ⁊ quomodo ē ob-
uiandū eis manifestū est ex his que dicta sunt.

Tractatus quartus ostendit que oratio-
nes sunt digne solutione et que non.

Capitulum vnicum. Que orationes sine
faciles et non digne solutione: et que di-
gne solutione siue peccent in materia siue
in forma.

Portet autem intelligere quoniam omnium orationum alie qui

dem sunt faciles conspicui: alie autem difficiliiores sunt
quid et in quo paralogizant audientem: frequenter eadem illis
nam eandem orationem optet vocare que sunt eadem sit. Eadem
autem oratio alijs quidem sunt dictionem: alijs vero sunt accens: alijs
autem sunt aliud videbitur: eo quod translatum unum quodque non similiter
est manifestum. Quoadmodum ergo in his que sunt sunt eadem

orationem qui modus esse videtur leuissimus paralogismorum
hec quidem et qui buslibet sunt manifesta: nam et orationes

pene omnes ridiculose sunt sunt dictionem: ut vir ferebatur gra-
darum sedens. Et boreas purus non perdidit enim pauperem.

Et utra bouum ante pariet neutra sed posterius ambe. Eo-

dem modo et aliarum pene plures. Illa autem et peritissimos vi-
dentur latere: signum autem horum quoniam litigant sepe de nominibus

ut utrum significant idem de omnibus ens et unum vel alijs

alijs enim videntur idem significare ens et unum: alij autem et ze-
nonis rationem et pmenidis soluunt: eo quod multipliciter vi-

deantur unum dici et ens. Similiter autem et in accidente et in ali-
is singulis: alie quidem orationes erunt faciles videri: alie

vero difficiliiores et sumere in quo genere et utrumque elenchus

Aristotelis.

vel nō elenchus: nō facile similiter in oībus est. Pars. II.

Est autē acris oratio que dubitare maxime facit: mordet enī

hec maxime. Dubitatio aut est duplex: hec qdem in syllogi

quis quâ eligit q̄s interrogationū: illa aut̄ in litigiosis quō

ut quis ppositum. Quapropter in syllogisticis actiores

orationes querere magis faciunt Est aut syllogistica quidē

Oratio acerrima si ex q̄maxime apparentib⁹ q̄maxime pro

babile interimit: nā cū vna est oratio transposita & tradictio

ne: omnes sibi habebit syllogismos: semper enim ex probabilibus

siſt. p̄babile interimet vñ conſtruet: quapropter dubitare ne

cessariū est. **H**anc igitur hinc acris que ex equo cōclusio.

nem facit interrogantibus. Scda aut que ex omnibus simi.

libus: hoc em̄ similiter faciet dubitare que interrogationum

Interimenda est: hoc aut difficile; nam interimendum quidē

quid aut interimendum dubium. Quiriosarū aut acerrima

quidem est que primū statim dubia est utrū syllogizavit vl

non: et utrū fm falsum vel diuisionē solutio. Secunda autē

liarum que manifesta quidē qm fm diuisionē vel interem.

tionem est: nō est aut palam p quā interrogationū interem

otio vel diuifio foluenda eft: fed vtz fm pclusionem aut fm

for no no of int
for no no of int
for no no of int

Elenchorum Liber Secundus.

aliquā interrogationū est. Quandoq; ergo nō syllogizata oratio facilis est si sint valde improbabilia vel falsa que sunt: quādoq; autē nō digna despici. Nam qsi deest aliqua talium interrogationū de qua oratio et ppter quā est: et nō assumit hanc et nō syllogizat fatuus est syllogismus. Quā autē earū que extrinsecus nō despiciendus illo modo: sed oratio

quidē habilis: interrogans autē interrogavit nō bene Et est quemadmodū solvere quicq; quidē ad orationē: quādoq; ad interrogationē et interrogantē: quicq; vero ad neutrū horum. Similiter interrogare et syllogizare est et ad positionem et ad respondentē et ad tēpus quando est pluris temporis egēs solutio q̄ presentis temporis disputatio ad solutionem.

Tractatus quintus: de modo inuentionis artis syllogistice.

Capl'm vnicum ponēs epilogus circa de terminata: exponēs q; modum inuentionis hui' artis.

¶ Quāto igitur q̄lib' sūt disputatibus palogismi: et quō oñdemus falsū: et q̄ extra opinionē sūt dice facemus. Ampli' at ex q̄b' accidit syllogism' et quō interrogādū et q̄s ordo interrogationū. Ampli' at ad qd sūt vtilēs hui' orōnes et d' rñsioe sūt: et quō soluedū disputatōes et syllogis-

Aristotelis

Reli
mos: dea
sē a nob
s oib^o b.
Reliquū
at ē s
eo qd
ex pncipio
erat
ppositū
remissētib^o
dice aliqd
breuē
z finē
sponē
dici
s
sūpsim^o
iuenire
ptatē
qndā
sylogistica
s
pposito
ex his
q
isūt
qz
pbabilia
h em
op^o
ē p
se
dialectice
z
tēptatiue.
Qm
at
pformat
ad eā
ppē
sophistice
vicinitatē
vt
nō
solū
expi
mētū
possit
sumē
dialectice
s
etiā
qñ
scāes
ppē
s
nō
trū
di
ctū
op^o
negocij
pposui^o
orōnē
posse
sumē
s
z
et
vt
orōnē
s
sustinētes
obfue^o
positiōnē
velut
p
pbabilissima
sili
mō.
Lām
at
dixim^o
h^o
qz
z
ppē
s
socrates
interrogabat
s
z
nō
rīde
bat
fatebat
em
se
nō
scire.
Ab
āusēstū
at
ē
i
porib^o
ex
qñ
z
ad
qñ
ē
erit
z
vñ
idonei
erim^o
hoy.
Ampli^o
at
quō
interrogāda
z
ordināda
qñtio
oia
z
s
rñsōib^o
z
solutiōib^o
q
sē
ad
sylogis
mos
patefactū
ē
z
s
alijs
qñqz
sūt
eiusdē
vie
orōnes
p
ret
h
at
z
s
palogis
mis
ptractauim^o
sic
dixim^o
iā
pñ.
Qm
s
hnt
finē
sufficiē
q
pposui^o
maifestū.
pars. II. Optz
aūt
nos
nō
latē
qd
accidit
arēa
s
negociū
nā
eoy
q
inueni
tur
oim
q
qdē
ab
alijs
sūpta
sē
p
us
elaborata
pticularē
au
genē
ab
his
q
accipiūt
postea
q
at
ex
pncipio
inueniūt
ē
pui
in
pñis
augmētū
sumē
solē
tē
tē
aūt
plurimū
illo
qd
po
slea
ex
his
sūt
au
gm
ētū
maximū
em
fortasse
pncipiū
ē
oim.

mos: dea sē a nob s oib^o b. Reliquū at ē s eo qd ex pncipio erat ppositū remissētib^o dice aliqd breuē z finē sponē dici s sūpsim^o iuenire ptatē qndā sylogistica s pposito ex his q isūt qz pbabilia: h em op^o ē p se dialectice z tēptatiue. Qm at pformat ad eā ppē sophistice vicinitatē: vt nō solū expi mētū possit sumē dialectice: s etiā qñ scāes: ppē s nō trū di ctū op^o negocij pposui^o orōnē posse sumē: s z et vt orōnē s sustinētes obfue^o positiōnē velut p pbabilissima sili mō. Lām at dixim^o h^o: qz z ppē s socrates interrogabat s z nō rīde bat: fatebat em se nō scire. Ab āusēstū at ē i porib^o ex qñ z ad qñ ē erit z vñ idonei erim^o hoy. Ampli^o at quō interrogāda z ordināda qñtio oia: z s rñsōib^o z solutiōib^o q sē ad sylogis mos: patefactū ē z s alijs qñqz sūt eiusdē vie orōnes p ret h at z s palogis mis ptractauim^o sic dixim^o iā pñ. Qm s hnt finē sufficiē q pposui^o maifestū. pars. II. Optz aūt nos nō latē qd accidit arēa s negociū: nā eoy q inueni tur oim q qdē ab alijs sūpta sē p us elaborata pticularē au genē ab his q accipiūt postea: q at ex pncipio inueniūt ē: pui in pñis augmētū sumē solē tē tē aūt plurimū illo qd po slea ex his sūt au gm ētū: maximū em fortasse pncipiū ē oim.

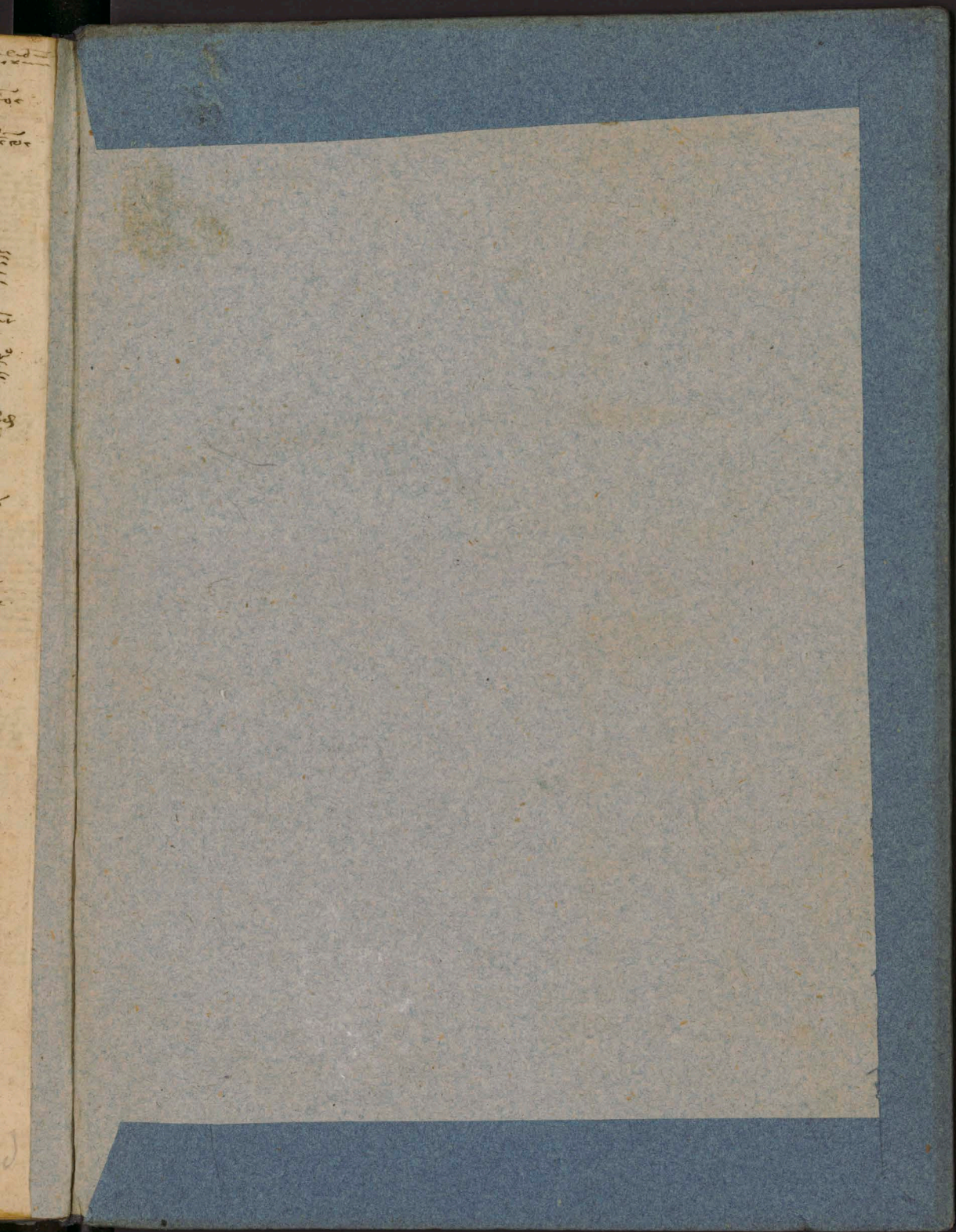
Optz
aūt
nos
nō
latē
qd
accidit
arēa
s
negociū
nā
eoy
q
inueni
tur
oim
q
qdē
ab
alijs
sūpta
sē
p
us
elaborata
pticularē
au
genē
ab
his
q
accipiūt
postea
q
at
ex
pncipio
inueniūt
ē
pui
in
pñis
augmētū
sumē
solē
tē
tē
aūt
plurimū
illo
qd
po
slea
ex
his
sūt
au
gm
ētū
maximū
em
fortasse
pncipiū
ē
oim.

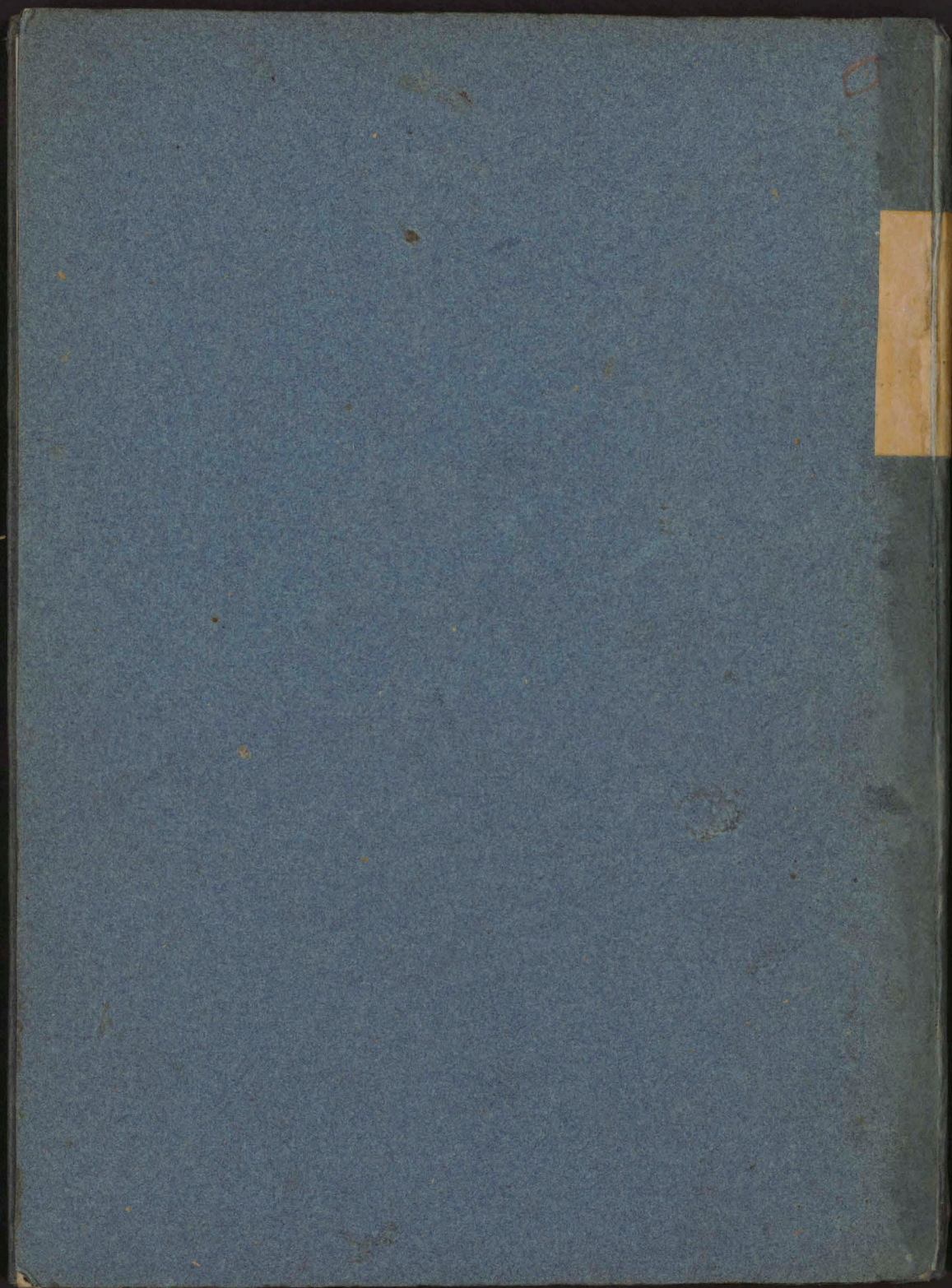
Elenchorum Liber Secundus

36

vt dicitur: quare difficillimum quanto enim optimum praece: tanto puissimum
 magnitudine difficillimum est videri: huius autem inuenio facile est ad
 dere: et augere reliqua. Quod et circa rhetoricas accidit: pene autem
 et circa omnes alias artes: nam quae principia inueniuntur omnino ad primum
 quod perduxerunt: quod autem nunc famosiiores sunt assumptes a multis ve
 lut ex successione praeclariorum colligebatur: sic auferuntur. Lissias qui
 de post potes: trasimachus de post tisiā: theodoros de post
 hunc: et multi multas coadunauerunt praes: quod propter nihil mixtum si huius
 multum quod ars. huius autem negotii non habet quod de erat perscrutari: tunc
 lud de non erat sed nihil omnino merat: nam eorum quae circa litigiosas
 erat ofones erat mercenarii: si huius quod doctrina gorgie nego
 cio. Ofones enim huius quod rhetoricas: illi autem interrogatias di
 cebant ediscere: in quibus sepius eadem solebat utrinque alternorum ofo
 nes: quod propter velox quod sine arte autem erat doctrina discere
 ab eis: non enim arte sed quae ab arte sunt dantes arbitrati sunt loqui
 erudite: velut si quis disciplinam dicat tradere ut non doleat pe
 des: deinde tutoria quod non doceat: neque vni possint inueniri
 talia: per autem plurima genera omnimodorum calceorum: huius enim profuit ad
 utilitatem: arte autem non tradidit. Et de rhetoricas erat quod enim
 multa et antiqua dicta: sed syllogismis autem nihil omnino habuimus
 pus aliud dicere quam attritione quereas multum tempus laborare mus.
 Si autem videtur considerantibus nobis velut ex his quae a principia e
 rat habere sufficiens supra alia negocia quae ex traditione ad
 ducta sunt reliqua erit omnium vestrum vel eorum quae audierint hoc
 opus omnis quod artis indulgentiae: iuuetis autem multas habere artes
 mutatorum est malum: eandem litteram cleurgio
 xiiii anno 1712. Finis.

Aristo

—

Element

textus

—

Grat

s. a.

—